

Epithalamium

3

Illustriss. & Feliciss. Principum:

C A R O L I

R E G I S .

E T

H. M A R I A E

R E G I N A E

Magnæ Britanniae, &c.

A Musis CANTABRIGIENSIBVS
decentatum.

Excudebat CANTRELLVS LEGGE, Alma
Matris Cantabrigiæ Typographus.

M D C XXV.

2

С
ИТОЯ

DA396

A22E6

Rare title from

ЧЕРЧЕЛЛ ГУНТРЕВАС ПРЕСС, АЛМАС

МБЕККА.

Epithalamium
CAROLI
ET
HENRICÆ
MARIAE.

*Allia s̄xe Anglos vicit, s̄xe Anglia Gallos,
 Scilicet instabiles bella habuere vices:
 Cede Cupidineis tandem, Lis Martia, telis,
 Tantum vñus bello vincit, amore duo.
 Carolus Henricam vincit, dum viētus ab illâ ēst,
 Illaq; sit quamvis viēta, triumphat ovans.
 O felix Gallis, felix victoria & Anglis!*

*Credideram hoc superos sic voluisse Deos;
 Vt, quos Neptuni populos seiunxerat ira,
 Iungeret aeterno foedere Iuno duos.*

Jacobus Dux Lenoxia Coll. Trin.

VNde est quōd flores inscripti nomina Regum
 Nascantur bini, quorum dabit ynio sertum?
 Scilicet Aprili quos nos effudimus imbres,
 Binos fecerunt tellūrem emiētere flores.
 Anglica terra dedit primum, sed Galla secundum:
 Virgilius, non omnis, ait, fert omnia tellus.

*Rogerius Bertie Baronis Willoughbie de Eresbie
 filius natu secundus Coll. Sidn. S.*

In Nuptias Serenissimi CAROLI

Regis. Magna Britannia, &c.

Pacisci, sanctos thalamos, & foedera, Regis
Filius, & magni filia Martis init.
Terruit *Henricus* Ebororum fulmine terras,
Iacobo placuit pacis oliva magis.
Auspicijs coeant felicibus : altera pacis
Progenies Lauros, altera Martis habet.
Externi non sunt metuenda tonitrua belli,
Cum stabilem reddant arma togata fidem.
Iungite felices dextras; erit Annulus orbis,
Ornabitq; pias vno sacra manus.
Gallia finitimus postquam est sociata Britannis,
Non hoc coniugium Regis; at orbis erit.

Hieron. Beale Custos Aul. Pem.

Mittere dum properat parilem tibi *Gallia* sponsam,
Praripit amplexus *Terra Britannia* tuos.
Nempe tibi magnâ maiorem vxore *Coronam*
Esse *Dew* voluit, quam dedit ipse prius.
Teq; *Patrem Patria* prius alma *Britannia* dixit,
Ut tibi sit *Populus* coniuge, prole prior.
Fortè etiam *Herorum* soboles generosa *Parentum*
Scandere Regales præposuere toros:
Nec thalaino passum *Numen* diadema deesse,
Tædarum voluit sceptra præire loco.
Rex adeò prudens, iungens regniq; toriq;
Sacra simul, nullo dissocianda modo,
Coniugio dupli ducit cum Coniuge regnum,
Imperium propriam credit ut esse domum.
Cumq; *Pater* sociâ tulerit de *Coniuge* proleim,
Pignora sint regni pignora coniugij.

Guil. Boswell Coll. Ies. Soc. Sen. Acad. Procrm.

De

*De Augustissimi Regis CAROLI Nuptijs auspica-
tissimis, Magna Britannie Gratulatio.*

Nonego dehinc toto divisa Britannia mundo
Dicar, & in mediâ gleba relicta Theti:
Vnior, & reliquum cœpi coalescere in orbem,
Dum tibi, Rex Britonum, Gallica Sponsa datur.

Alias.

Ex quo spatio divulsa Britannia Gallis
Iungor amicitiae iam propiore gradu.
Nunc sumus affines: (quid sunt confinia?) Posthac
Gallus Pirithous, Theseus Anglus erit.

Alias.

In thalamos iam prona tuos cùm Gallica Virgo
Attinget littus, CAROLI Dic, tuum:
Ceu geminâ incipiā fulgere Britannia Luce;
CAROLE Luce tuâ, Coniugis atq; tuæ.
Sic mihi, dum surgunt Gemini felicia Maij
Signa, boni crescit sors geminata mei.

Alias.

Cum festos quondam celebraret Cana Hymenœos,
In Bacchi Christus munera vertit aquas.
Connubiale agitat iam Cana Britannica Festum,
CAROLE, Connubio Christus adestq; tuos;
In mera latitiae solito qui numine vertit,
Quas IACOBObi obitus fletibus auxit, aquas.

*¶ Gallia Sponsam in occursum
Regis CAROLI apparantis.*

Quo studio? quibus officijs nunc ora puellæ
Sollicita exornat subtili Gallia curâ,
Adveniente proco, tædaq; instante iugali?
Solerti digito Vestes & cingula comit

Sedula gens, variâ & distinguit iaspide pectus;
 Substringitq; cornam gemmatis vndiq; vittis,
 Et nivea aurato circundat colla monili,
 Donec nil desit, Sponsi quod pascat ocellos.
 Quamvis nativo sat erat formosa colore,
 Hxc satagit placitura oculis, Rex inclyte, vestris.

Alexander Bolde SS. Theologie Baccalaurens, Aula Pembrochiana.

Prodit in medium pudica turba
 Musarum Charitumq; latiorum;
 Iam feliq; dies, choriq; lati
 Ducendi: Iubet hoc Venusq; blanda,
 Et proles Veneris potens Cupido.
 Non vos ad thalanos voco nefastos,
 Aut ad connubium male ominatum,
 Sed quod auspicio beatiori,
 Sanxerunt superi potentiores.
 Quin tu dulcis Hymen, choragus esto,
 Præcinalq; melos probè expeditum,
 Quod vel attonitas doinos Tonantis
 Reddat, & superos iuvare possit.
 Poscit flos Iuvenum, Cupidinumq;,
 Poscit flos Iuvenum valentiorum,
 Principum Decus vnicumq; , poscit
 Hæres, Carolus, Imperi paterni
 Iungi connubij arctiore vinclo.
 Audi, sancte Hymenæ, supplicantem:
 Poscit flos Venerum venustiorum,
 Nympharum Decus Henrietta Pulchra;
 Cuius purpureæ rosæ labella,
 Cuius colla nivi, aureofq; crines
 Ausim crinibus anteferre Phœbi;
 Diva hæc conspicua vndequaq; poscit,

Iungi

¶ HENRICÆ MARIE.

5

Jungi Connubij arctiore vinclo.
Audi, sancte Hymenæ, supplicantem.
Quid cunctaris Hymen? tuum invocavit
Numen, Non Priami impudica proles,
Non Ledæ soboles paruni pudica:
Iacobi at soboles Pudicus Heros,
Henrici & soboles Pudica Virgo:
Iugo cōgē tuo pudicē amantes:
Audi, sancte Hymenæ, supplicantēs.
En omnis populus tuo litantes
Honori, precibus petunt pudicis,
Iubar suspicere aureum diei,
Dabit virgine qui viro cupitā,
Virginiq; frui viro cupito.
Reduc aureolum iubar diei;
Omnes pelle, Hymenæ, tarditates.
At vos vivite, vivite ô beati,
Heroina Tuō beata Sponso,
Sponsa Tuq; Tuā beatus Heros!
Iam cupita dies, diu cupita
Venis, venit Hymen diu cupitus.

Cantb. Pearson, Coll. Regal.

Adsunt nunc optata diu sponsalia nobis;
Ad sua maturè tempora venit Hymen:
Atq; mores precium dulci pensabit amore,
Et steriles noctes diluet & quis Hymen:
Atq; in se rediens designat pignus amoris
Annulus, æternæ prolis adesse diem.
Et bene convenient fæcero lilia amori,
Gallica de gremio lilia lapsa Iovis.
Lilia iucundos quæ spirant vndiq; odores,
Et candore niveta quæ superare queunt:
Lilia tædiferæ Cereri & gratissima Floræ,
Nec Clario nostro disipluere Deo:

A 3

B,

Επιμάχαρος κύνος, translata & in Olibion illa in fine datur.

Monstrant perpetui veris adesse diem:
Lilia fecundà nunquam sine prole, Britannis.

Sponsores multæ posteritatis erunt:
Atq; utinam vincant numero vel sydera eccl;,
Si Carolum referant, si Carolus ve patrem.

IN tres divisa est à Cæsare Gallia partes,
A populo in partes mille resecta fuit:
Felix Cæsarei nunc dicam gluten amoris,
Iungere quo partes tot Cytherea potest:
Felix quo potuit Sestum coniungere Abydo:
Quos vnde æquoreæ dissociare prius,
Et felix toro divisos orbe Britannos
Iungere cum Gallis quo Cytherea potest.

Ἐις τὸν γάμον τὸ φαιδριώδετο βασιλεως
ΚΑΡΟΛΟΥ ἐπιθαλάμιου.

Τίς πότε φίσειεν ἀν φρενοδέλγεα βασιλεως
Ἄλινη Ηράκινη τῷριάσον αἰθομένη,
Ως πολύρλοισθον χάπτεριτον δίδμα θαλάσσης
Επιτῆσαι, γίνον ζώνιον ἡμετέρας;
Οὐκ ἀμέτρητον ἔρωτον ἀν ὑπασι καῦμα Ποσειδῶν
Παύσηνεν, εἰν ἀπλέτῳ τικτομένην πελάγην.
Καὶ Κελτῶν νιφοβλῆτας ἀεὶ κρυμάδεις αὐλαῖς
Ἐξαφρης φλεγόντες θεσπιδαῖς φιλούτες.
Τύρεκα καὶ Κέλαι τιρόντες καὶ Σορεῖς
Χαίρομεν ὁι Βρετανοί ήρη φλογὶ θεσπισίρη
Θιλταὶ δ' ἀμφοτέρες Τμεγανι θερμὸς αὐτην,
Εὗται σαλαμάδες πυρσῷ ἀγαλλομένες.

Car. Chauncy, Coll. Trin. Bar. Theol.

DEsribant alij verrentem cœrula puppim,
Qualis Phryxeam quæ tulit arbor ovem.

Nostra-

¶ HENRICÆ MARIÆ.

7

Nostraq; formosam properantem ad littora Nympham,

Qualis ad Idæum Cypria visa Parin.

Atq; expectantem sublimi in rupe Maritum,

Qualis cùm Sapphô ccepit amare Phaon.

Mi sat erit, Tibi dum socialia sacra parantur,

Hęc ad lātītias addere vota tuas.

Sint vobis longæ concordia tempora vita,

Dum nolitis idem, dumq; velitis idem.

Anni vtriq; pares, nec Tu tumuleris ab Illâ,

Nec videas Sponsa tristia fata tua.

Exulet anxietas, & amari iurgia lecti,

Quæq; inflammatas ventilat Ira faces.

Ludat in Augultâ Carolus tibi parvulus Aulâ,

Qui Matrem referat, qui referatq; Patrem.

Fas sit arenosum subducere littus amantum,

Quæq; vidēnt tacitos sydera blanda dolos:

Multa prius vestrae quam dicere gaudia Tædz,

Lingu's atq; oculis invidiosa malis.

Præter & antiquos, ignotus decidat Imber,

Qui nova producat gaudia, si qua latent.

Atq; ego si Superis fundo pia vota benignis,

Annuat optatis cœlica turba meis.

Auspicijs cedo, & tantis bona cuncta Hymenæis

Quæ fieri credo posse, futura puto.

Hen. Molle, Coll. Regal.

O Sæpe Angliacis nimium vexata tropheis,

Militis ô nostri Gallia præda frequens;

Scilicet quæ posses tandem superare Britannos,

Victoresq; armis vincis amore tuos.

Vsq; adeò nihil est Martem succurrere nobis,

Dum peragit minimus prælia vestra Deus:

Prælia, quæs vinci iucundum, vincere honestum est,

Et quæ non vlo sanguine sparsa rubent.

Scilicet est huius genitrix Concordia pugnæ,

Pugnæq; perpetuæ Mater Amicitia.

Exer-

8 Epithalamium CAROLI

Exercete animis vsq; hanc Gens vtraq; litem,
Quam dirimatis mundi sola ruina precor.

Cum tecum spectat coeuntem, Phœbe, Sororem,
Et solitā vultū luce carere tuos,
Invasisse diem tenebras miratur, & orbis
Interitum vulgus non procul esse putat:
Ipsi etiam Vrania quid portendatur, Alumni
Dum dubitant, metuunt, fataq; læva canunt.
At Soli coniuncta micat dum Luna Britanno
Gallica, quām claros cernimus ire dies!
Phœbeum non vlla iubar nubecula condit,
(Non est tam crassi Cynthia nostra luti)
Nec, quanquam medio stet sol altissimus orbe,
Luna minus Terræ conspicienda latet.
Quoq; magis præstet Cælesti Nostra Dianæ,
Nostra caret maculis, non caret illa suis.
Sic Britonum gemmis ornatur Sphæra duabus,
Arcticus & gemino fulget honore Polus.
Crescite in innumeris (felicia sydera) stellas,
Semia ut è vestro prodeat Alba toro.

Tho. Vincent. Coll. Trin.

Ite procul lacrymæ, mœstiq; facessite luctū;
Iam ridere juvat, iuvat indulgere choreis,
Et citharam pulsare, & amænos edere cantūs.
Carolus Anglorum sceptro imperioq; potitus
Vxorem duxit: læti componite carmen.
Coniugium Car'li quis non cantabit, & eius
Felices thalamos? audito nomine Car'li
Protinus ingentes veniunt ad Carmina vires.
Teq; ô gloria Celtarum, pulcherrima Nympha,
Carmina nostra canent: nam tu quoq; carmine digna es.
Aspice te v eniente fremant ut compita plausu,
Vt pueri atq; viri, nuptæ innuptæq; puellæ,

Long-

Longæviq; senes nequicquam obstantibus annis
 Agmine circumstant denso, certantq; tueri.
 Ecce togatorum, nullo discriminé, versùs
 Tota cohors pangit: testatur gaudia versu
 Lætitiamq; suam, versu tibi fausta precatur,
 Quam sibi connubio præ cunctis *Carolus* vnam
 Coniunxit stabili, sociamq; in regna vocavit.
 At non hæc hominum sunt tantum gaudia. Namq;
 Hinc caper, hinc agnus tenera lascivit in herbâ.
 Hinc læto volucres & ovanti gutture cantant.
 Ipse renidenti sol hæc spectacula vultu
 Aspicit, atq; suas serus descendit in vndas.
 Ipsa quoq; in vestrum tellus conspirat honorem
 Purpureos fundens florens: nunc omnia vernant,
 Omnia nunc rident faustas spondentia tñdas.
 Lætitia comitante venis, atq; omnine læto,
 Et fausto pede. Nulla dies hæc gaudia rumpet,
 Semper felici vives cum coniuge felix.

Ch. Cartwright Mag. Art. Coll. Pet. Soc.

IUixerat antè Rosas Henricus, *Regna Jacobus*:
 Divisas terras innigit & hic *Carolus*.
 Sint benè iuncta diu (precor) vnâ & sede morentur
 Pinguis, amæna, virens, Terraq; *Regna*, Rosa.

Thos Whincop in Art. Mag. Trin. Coll. Soc.

Pontibus optavit structis coniungere Cæsar
 Gallica cum Britonum littora littoribus.
Carolus effecit quod tantum optaverat alter:
 Coniugio iunxit littora littoribus.
 Pons quam firmus, amor, Genti qui possit vtriq;
 Iungere non tantum littora, verum animos.

Ber. Walcott Clarenſis.

O Mnia felices prouittunt omnia tardas,
 Dum petis Henricæ, *Carole* magne toros;
 Nempe suum ponit senium, vestitq; superbos
 Terra sinus, Nymphæ ceu placitura tuæ.
 Ipsa Venus tanto præsens aspirat honori,
 Quæq; præst̄ primis promuba Juno toris.
 Queq; nimis celeri nemorum per devia gressu
 Exagitat sàvas, sèvior ipsa, feras.
 Numina divisa hæc connubialia dextras
 Iungunt, & verò fecdere verus Amor,
 Quas non villa Dies solvat, nisi fessa senectus,
 Seraq; mors, Regno quæ meliore Beet.

Ad *CAROLVM de MARIAM.*

A Spice quæ purum fundunt tibi lumina lumen:
 Aspice Pax tanis æmula labra rosis:
 Quamprimum aspicies, cælo demissa putabis
 Virginis ora, tuum quæ rapient Animum.

Ad *MARIAM de CAROLO.*

A Spice quæ *Caroli* facies, quæ gloria vultus,
 Maiestas oculis: omnia digna Deo,
 Juno (severa licet) tali contenta Marito
 Poneret offensi iurgia faya tori.

Nathaniel Vincent Coll. Regal.

*De principe MARIÆ ante quam nascitur
ingressa est.*

In medias die quid virgo descendit arenas?
 Est potius summi militis istud opus.
 Ipsa etiam est miles; quæ nacta Cupidinis arcum,
 In pectus mitteret (*Carole*) cæla tuum.

¶ HENRICÆ MARIAE.

ii

Post Litens relatum.

Q Vas liquit, steriles ne forte imitetur arenas,
Sit subi to | Phœbo Cynthia iuncta suo.

Postquam in Angliam recepta est.

O Ceani quas non extinxit fluctus, & vnda,
Agnosco veras, (summe Cupido) faces.
Quod Dotata venit.

In gremium Danaæ descendit Iuppiter olim;
In gremium Danaæ nunc Iovis ipsa venit.
Gratus vterq; suum quod sic expressit amorem;
Gratior, aurifero quod simul imbre venit.

QVaris cur tumidum Carolus non transeat & quor,
Exquirens Divæ littora fausta suæ?
Vt, quoniam periit semel (heu) Leander in vndis,
Sponte suum querat Sessa puella virum.

GAlorum cur sic depingat floribus hortos
Anglia, cum flores iactet habere suos,
Mirabar: non nunc miror; Nam Gallicus extat
Flos, horto primus (Carole summe) tuo.

Ad Ledam formâ nivei descendit oloris
Iuppiter, & votum perficit indè suum.
Vt thalamos Regina tuos feliciter intret,
Purior est Carolus noster olore Iovis.

CUr non (extincto Patre) mox aptata corona
Ambrosium vestit (Carole Magne) caput?
Nimirum tua dum procul est regina, Coronæ
Quæ caput ambiret, maxima Gemma deest.
Tho. Lovering, Pembr.

Eis tñr cñlñx erat nr̄s Basileus y
Basileans suçuçlay.

Hy sonðs, tñr cñlñx nr̄s ñsñr ñsñr yuraxñr
'Imerdñr cñlñx moçpñlñr teñlñbar.

Εἰ δὲ ἐπίλοις ἀλλοις ὑπερβάχει, ἐν βασιλεύσιν
 Εἰρής ἔμι μᾶλλον σύτο παλαιός ἐπώ.
 Οὐκ αὖτος ἀφ' ἵσταριν οὐμαρμένον πά πλακός ἐλέσσι
 Καρρολεισθεντος γέρατος καρπίσιν τὸ ἀλοχον.
 Τηλεστατης οὐμαρτεσκεύηντος ἐν σύγε κάρης,
 Εγγύθεις ἀγεστούχειν τόδε γάμοσο, μάκαρ.
 Χαίρετο ἐπ' ἀλλοιον τύμπων τυμφίθαμφο.
 Πάντασαν ἐπ' ἀλλοιον οὐμαρτεσκεύηντος πάδον,
 Τερπομένην σὺν ἔρωτι, καὶ ἀγλαῖη ἐρατενη.
 Μηδέτον ἐπί μαρκέστημα παθόντος βίο.
 Μηδέτοντος βαλανόν τιμην βασιλεύοντος στη.
 Καὶ φέρεθε, οὐταλαντοντος ἀρχεῖ, ἐκ συνεργούνη.
 Οι σέργαντος το καλῶς ισρέος το συνήτετο μετρός.
 Σὺν δύο χέριστα γόνεσθε ἐπ' ἐκδέχεται.
 Ημαρτοντος ἀρχης πέρι, ηδε γαλικεροιο γάμοιο,
 Οις διστάλλυπην τέρθεν θόηκε χαρε.
 Ω ἀγαμέμνηδαι γενετήρθε ἐπ' ἵχεσοι βαίνων
 Μεσοπόλεις τιμῆν, φωτερὸντος θεού, ἄγα.

Αυτοβατήσεων.

Anglorum Regina potens iam littora cernis:
 Iam patrīe fines aspicis alterius.
 Egressere, exscende, è pelago lata arripe terram.
 Inq; tuo tenerum littore pone pedem.
 Omnia sunt, quæcunq; vides, quo tendere pergis,
 Iam tua conjugij iure, beata nimis.
 Patrios desiderio patriosq; penates
 Ne repeate hinc: patria hic altera certa manet.
 Hic æterna quies: hinc non migrabitur vltra,
 Ad superos donec sit patefactum iter hinc.
 Relligio nec vos di spati disiunget amantes.
 Vna fides Christi est, vnaq; relligio.

Andreas Downes Hellenismi Professor
 Regius Cantabrigie.

Dum

DVM Maria Hispanæ causâ & quora Bætica findis,
(Carole magne) cui carpitur igne Thetis.
Insurgunt quoties mites tua in oscula fluctus?
In lacrymas quoties vnda repulsa cadit?
Ast ubi postpositam rectrix se sensit aquarum,
In quantas moles concitat ira fretum?
Ut revocet fremit horrendum, atq; insana furore
Immensæ lictus fluctibus urget aquæ.
En iam subdidit pelagus, subq; axe tonanti,
Quæ nuper tumuit, sternitur & quor aquæ.
Vnde hoc? nimur dat palmam, (Henrica) tibiq;
Dum cedit, posuit Diva Marina minas.
Sponsa Deas ipsas superat tua (Carole) quidni?
Nam digna est thalamis non nisi Diva tuis.

Petrus Salmon Coll. Regal.

Ille, xvi præsens Decus, & Spes magna sequentis,
(Quis patet?) invenit Carolus ipse parem;
Francigenum Nympham regali sternitate ducit
Sceptriger Anglorum, non prohibente mari:
Gallia iunge manus; non nos mare separat ingens,
Iunge; quid, exiguâ quid prohibemur aquâ?
Terram vnam facient tanti commercia lecti;
Has siccare potest fervor Amoris aquas:
Connubium felix; ex cuius sternitate Mundus,
Conscius ut vates, scire futura potest:
Pacifici soboles multum dilecta Iacobi,
Filia & Henrici Belligerantis amant:
Quas metues gens mixta minas? Ipse eligat hostis,
Seu vinci Bello, seu Pietate velit.

Alaud.

NON satis est parere Vni: properantia vota
Perdimus, officio deficiente cadunt;

B 3

Vt

Vesolium Regni pleno veneremur honore,
 Carole, Reginæ da quoq; scepta Tuꝝ;
 Te geminum ergo facis; gemino gaudemus amore;
 Nunc datur vt populus flecat vtrumq; genu.
 Vix bene curasti, quamvis bene, Carole, curas,
 Noster vt in Te vndans exhortetur amor;
 Noster multiplicatur amor: Te vincere fas est;
 Si non vis vinci Carole, multiplica.

Vix Britonum nunc es: faustum det Gallia matrem,
 Ut possis Patria yetius esse Parer.

Tho. Goldfinch Trin. Coll.

Claruit Henricis & Gallia & Anglia, & omnes
 Vix Henrica dabit, Carole, iuncta tibi.
 Iuncta iuvat. Tibi nam coniux Nutritia mater
 Et populo & soboli, sed pia vtrioq; datur:
 Et pia erit, nodumq; Maria tuebitur ista,
 Ista fide antiqua & religione ligat.
 Per mare, per terras, perq; ignes non peris istam:
 Non tam difficilis, pulchrior ista tamen.

Ægid. Baden C.C.C.

O Mihi plus omni merito dilecte iuventa
 Carole, an vſq; sopor, vacuiq; modestia lecti
 In thalamis regnare tuis audebit? an vſq;
 Ionibus, & viduos tu transmittere per annos?
 O vbi patris honos? vbi spes surgentis Iuli,
 Parvulus vt tecum sublimi ludat in aula,
 Teq; suum referat noctesq; diesq; parentem?
 Omnia fert coniux: ergo satieris amatæ
 Coniuge, laudata nusquam satis; aspice honores
 Corporis eximios, cruentem, vultusq; genasq;

Quid

Quid non, & quod non aliz? tantum eminet omni,
 Eminet Angliacæ, quantum Latonia nymphas
 Virgo premit, superatq; ignes ceu Luna minores.
 O mihi si liceat contingere sydera plantis;
 Ire, redire polo, nitidosq; errare per axes
 Ad loca, queis formosa *Venus* *Juno*q; sederent,
 Inter eas, quas forma deas everxit ad istas
 Sedes, hanc omnes inter, summamq; locarem,
 Si non cœlesti tu privare maritæ,
 Plusquam cœlesti meritò dignissime princeps!
 O nos felices quos talis lampas adornat,
 Quosq; super simul & Phœbus Phœbeq; reluent,
 Nec tamen eclipsim patimur: felicia nostra
 Tempora, felicem sponsum, sponsamq; quid ultra?
 Angle sepulchrales igitur tandem exue vester,
 Atq; triumphales iterum nunc indue pompas.

C Redideram Britonas periisse, nec amplius ullos
 Contentos minimâ nocte fuisse viros:
 Credidi in æternam clausuros lumina noctem,
 Luminibus clausis Rex *Jacobe* tuis:
 Et sua clausisscar, si non tu (*Carole*) visus
 In tantis tenebris clarus adesse dies.
 Nox abit, & longæ fugiunt cum nocte tenebræ,
 Corripuit tenebras nunc mea Musa suas.
 Nil præter lucem canerem, solemq;, diemq;
 Si non in votis nox foræ vna tuis
 Parce tuo vati licet hac de nocte tacefer
 Omnia: nam soli est illa canenda tibi.

A Quoreos dixit mihi nauta tumescere fluctus,
 Nec non plus solito surgere dixit aquas.
 Mirabar primitus libuit dubitate secundò:
 Nunquid hoc audiri tunc peperisse mare.
 Et partus *Venus* ipsa fuit pro rege, sed vsq;
 In dubio est num sit Princeps digna fatus.

Primi

Principe digna fatis, quam Princeps duxit: & illa
Dignus Vir Venerè est, digna Venusq; viro.

Geo. Pearce, Coll. Regal.

Ferunt, Britanniam fuisse Gallie
Propinquius sitam. Sit illius fides
Penes peracta sec'la. Sed sciunt (precor,
Sciunt in æva) Gallia & Britannia,
In yna se coire & arcta fœdera,
Per auspiciata Principum toralia.
Amore freta Gallico Britannia est:
Et Anglico pari potita Gallia est.
Fruantur, ò diu fruantur invicem !
Et exulabit omnis hostium timor.

I. Mundey, C. C. C.

DVM Britonum Regi nubis Clarissima, crescent
En tituli, Regis Filia, Sponsa, Soror:
Quod superest titulî, Britonum capè vota tuorum
O Princeps, Regum sis quoq; magna Paren.

Aut. Pemb.

Candida magnanimo quid Lilia iuncta Leonis
' Pacem designant Lilia, Bella Leon
Scilicet, hoc magnum est maioris Principis omen,
Qui Belli fuerit gloria, Pacis honor.

I. Munting, filium natu tertius Vice-
Comitis Mandevill, e Coll. Sid.

Quæ quondam dilecta soror, venerandaq; mater,
Nunc nata, & coniux (Carole) facta tibi est:
Sic tu (monstraloquor) coniux, natuq; paterq;,
Et frater factus coniugis ipse tuz:

illa

¶ HENRICÆ MARIAE.

17

Illa, sui pariter coniux, & nata mariti,
 En natos patti fert pia nata suo.
 Sic natos parit illa sibi, *Caroloq;* nepotes:
 Et tamen hi labem non habuere tori.
 Quām prop̄ te similes manserunt, Oedipe, t̄x d̄x !
 Quā tu forte nocens : hāc erit ille pius :
 Plura loquor : thalamos alios, aliamq; maritam
 Iam sponsus poscit coniugiumq; novum:
 Vtraq; chara & quē est; amat hanc, & diligit illam,
 Et pius in bino volvitur ille toro.
 Amb̄x (mira caño) dilectā coniuge gaudent,
 Hāc illi placet, huic nec minus illa placet.
 At ne fortē tibi, lector, miracula narrem:
Henricam duxit Carolus, & Patriam.

Guil. Norris Regal.

Fama volat, nec vana fides, iunxisse *Iacobum*
Henricumq; sacras, vivos, in foedera dextras.
 Quasq; homines iunxere manus nunc numina iungunt;
 In celo implicitis gaudentq; incedere dextris.
 Amboq; sic positi despectant numina terras
 Quas quondam dixere suas, dicuntq; suorum
 Nunc etiam. O sic æterna in secula dicant !
 Ecce patrizantes illic *Carolumq;* *Iacobi*
 Teq; *Henrica* vident iunctis incedere dextris,
 Connubio iunctos stabili : non Troius olim
 Anchises genitor spretas Didonis ut arces
 Vedit, & *Æneam Lavina* in coniugis vlnis,
 Lætitia tantam concepit pectori molem,
 Quantum vtriusq; parens vultuq; oculisq; fatetur.
 Cūm subito ecce adiunt gratantum turba Deorum,
 Qui longo in Britonum descendunt ordine terras:
 Iuno prima venis, cui vincla iugalia curz ;
 Tum Venus insequitur, blandus Venerisq; Cupido:
 Hic fert tela manu, Paridis fert altera donum!

C

Nec

Nec dees aut Lucina, aut prima accendere tædas
 Docta Ceres, Libervè pater vestite racemis :
 Mox patri coniunctus Hymen, qui sic geniales
 Attollitq; faces, Phœbo dat signaq; , Phœbus
 Tale renidenti carmen dum personat ore.

Plaudite io Galli, plaudant pariterq; Britanni,
 Sequana sic dulces miscent & Thamisis vndas :
 Plaudite io Galli : *Qua* vestras Nympha choreas
 Ducere virgineo solita est ut Cynthia tractu,
 Ecce pari coniuncta Viro paribusq; Hymenzi
 Nunc Regina cluit Britonum: modò virgo beata,
 Virgo beata Patris, Fratris modò virgo beata
 Nomine, nunc quanto *Caroli* felicior vxor !

Ingredere ô nova Nupta Tui thalamumq; mariti
 Atq; torum thalami. *Quid* palles ? quidvè rubedo
 Sic suffusa genas iterum dat signa pudoris ?
Eia ambire student vestrum Genitalia lectum
 Numinis : Regnorum quid gaudia sola moraris ?
 Terra Britanna petit, petit & Tua Gallia prolem
Qua poterit seros olimq; beare nepotes.
 Imminet ecce dies *Carolus* cum parvus in aula
 Ludet, avos vultu referens animoq; *Iacobum*
Henricumq; : Tuas teneris qui sæpe remulcens
 Sæpe genas palmis, Te iterumq; iterumq; vocabit,
 Ridens & dulci compellans nomine *Matrem*.
 Hac Britones pleni, spe, quantis ecce laceſſunt
 Lætitijs Gallos, Britones Galliq; laceſſunt !
 Plaudite io Britones, pariter vos plaudite Galli;
 Sequana sic dulces miscent & Thamisis vndas.

A Nglis finitimus iam pridem Galle fuisti,
 Galle sed affinis nunc eris Angligenis.
 Id Deus & Natura simul iuſſere; sed illud
 Pulchra Henrica iubet coniuge cum *Carolo*.

In easdem nuptiis Mense Maio celebratas
C amporum exuvijs Maius ditare corollas,
 Sertaq; certam necesse Maius amat.

At flores nunquam his similes spiraverat antē
 Maius, nec simili est nexa corona manu.
 Candida Gallorum Britonum fert Lilia tellus:
 Gallica sunt Britonum Lilia nexa Rosis.
 Incedunt, meritè Reginæ, Lilia florum,
 Quæ candore nives vincere sola queunt:
 Inceduntq; Rosæ florum (modò dicere fas sit)
 Reges, quæ Nardum vincere odore queunt.
 Sic Reges florum, flores sic nectere Regum
 Suavis & ò mirè pulchra Corona potes.
Richardus Loue Clarenfis.

I Am primum Erigone post tristia fata parentis
 Subridet: fœdusq; Sacrum, partosq; Hymenæos
 Anglisq; & Gallis pariter gratata resulget.
 En placidis divûm auspicijs petit hospita terras
 Lætitia exultans: lacrymasq; exosa virago,
 Curarumq; expers abigit suspiria. Salve
 Dulce decus nostrum: Salve lux Gallica virgo.
 Adsit Hymen croceo redimitus tempora fert
 Connubij tantis. Adsint Iunone secundâ
 Regales pompa; Plausu studijsq; faventum
 Tota sonet, cursuq; virûm tremat excita tellus.
 Carefis faustus delectâ coniuge. Tecum
 Illa Sibyllinos feliciter exigat annos:
 Dum tantos series non interrupta nepotes
 Explicit, vt clarâ quandam tibi ludat in aulâ
 Plurimus Eneas, & avus pumferis avorum.

Iac. Poe Coll. Regal.

C Vm scandit Phœbus, descendit Cynthia ccelo,
 Nec licet his vno procubuisse polo.
 Non sic servet amor vester, simul itis in vnum
 Nunc thalamum, atq; vnum postmodo inite polum.
Rich. Johnson Regal.

C 2

De.

Dilecat amissos *Infanta Maria Hymenæos*,
 (Henrietta) tuis invideat thalamis.
 Atq; sciat tanti quid sint sponsalia Regis,
 Attamen hoc nostro Rege carente sciat.
 Regis adorabat quæ non præsentis ad ora;
 Absentem semper Bætica gens timeat.

Postquam Divus erat Musarum natus Apollo,
 Insula firma sterit, quæ tremebunda prius.
 Musarum Regumq; *Parens* denascitur, & nunc
 In medijs lacrymis Insula nostra fluit.
 Ast hic quid lacrymæ, fluctus, quid funera, fletus?
 Hæc non est luctus *Pagina*, lætitia est.
 Appagè lugentem Genium, Britannia, vestro
 Concessum est Regi visere tecta Iovis.
 Maturus cæli concendit templa vocantis,
 Quis credet nostros posse perire Deos?
 Dicite, quid si terra tremit? Vox en Hymenæa
 Fundamenta quatit (Terra Britanna) tua.
 Si fluit, & refluit, lacrymarum non fluit vndis
 Lætitia placido navigat Oceano.
 Quid si terra tremit? festas ducente choreas
 Anglorum Populo Terra Britanna salit.

Iacobi celebrant Superi sponsalia nostri,
 Et nos in terris (Carole magne) tua.
 Esto tuæ Domina longævus, *Carole*, sponsus,
 Fias, oramus, serraq; sponsa Iovis.

Iam cessere tibi proavorum sceptræ tuorum,
 Dun thalamos intrat sponsa petita tuos.
 Spemq; fidemq; tibi Regni firmabit Aviti:
 Hac frueris Domina? *Gallia tota tua est.*

H. Butler, Adol. Pembr.

Μισοχριστιανός μάλιστα Πορρόγιθος ἐπάνωτοι
 Ὁμεγαλοφύχος χριστιανός θύγατρος
 Καιγαρεῖς τε ΓΕΝΟΣ ἐστιν ἀμύμηλος πάτην τοῖον
 ΕΓΙΔΟΣ ἐπιπαροῖς ἡ πίλεται μὲν θεᾶς.
 Εν τότεσσιν ΔΙΗΝΕΓΚΕΣ πασῶν τε γυναικῶν
 Ἀλλά μάλις ἸΔΙΟΝ τοῖον ὅτις ἀντί ἔχεις.
 Ταῦτα μὲν, χαπλίων ἵνα ΣΤΜΒΑΙΝΟΝΤΑ γυναικῶν
 Ἐκ βροτίνων τοῖον ἀμβροτον, μὲν θεᾶς.

Auguste, quid nos, *Carole, Carole,*
 Bino retusos lumine distractis,
 Nec paululum vel comthorari
 Ad patrium pateris sepulchrum?
Atē per omnes expetimus, tuos
 Olim parentes, Cælicolas; sacrum
 Magniq; per nomen *Jacobi*
 Perpetuumq; decus, precatum;
 Dignere mæstis, *Magne*, vel vnicam
 (Si postulemus recta) dieculam,
 Indulgeamus quā dolōri,
 Et patrio cineri litemus.
Si iusta nondum Terra Britannica
 Persolverit digna egregio *Patre,*
 Nec dum tumescens diffilirit
 Melpomene Tragico boatu:
Da fræna ceptis laxa doloribus,
 Nullumq; ponas sollicitis modum
 Parcas inexorabilesq;,
 Instabilesq; vices querendi.
Regis perennes funera lacrymæ
 Non dedecerten, effet & impium
 Fixisse cancellos, modumve
 Lugubrium querimoniarium:
Ni Tu iuberis (*Maxime Principum*)
 Tandem fugandas missere nārias,
 Et coniugales sume tritrophos
 Hoc Lyrico celebrare cantu.

Epithalamium. CAROLI

Quapropter vito dura necessitas
Quod non movenda est aut precio aut prece,

Nec mortui stamen *l'acobi*

Noctigena rorant sorores;

Accinge te, alti progenies *Uoxis*,

Accinge te: nostris decimus chorus.

Immisceat *preses* tu *Apollo*,

Undecimusque *Hymen* ad sit.

At conjugalem non thalamum ultimus,

Sed primus intret, praferat & faces,

Sternatq; lectum, quo parato

Incipite, incipite, o *Camenz*.

At proh scelestas, proh facinus grave!

Cunctantur omnes, nec monitis meis

Parent vocat, sed vocantem

Attonitis similes tueruntur.

(Credo) obstupestunt tam subito bono,

Quz si resurgant, seq; recolligant,

Nunquam tacebunt vel Coronam

(Carole) Connubium vestrum.

N. Hobart. Coll. Regal.

Connubio iunctis stabili bona cuncta precamur
Principibus, *Carolo*, *Caroliq*, & *Dei*opeiz:

Fœcundi ut fiant Augustæ prole Parentes.

Sic nos securi gaudebimus absq; timore

Intestinorum, quz plurima Regna ruere,

Bellorum, dum nostra manent florentia pace,

Intered *Carolo* multos indulget annos

Annorum Dominus, bis septem qui addidit yni

Dilecto Regi morituro, ac insuper ynum.

G. Power, Coll. Chr. S.

Roma fidem sterilem soleq; obiectare Sicannis
Defensorem eius sentiet haud sterilem.

etiamq; *Ante Kamp*, *platus*, *Clar.*

Etas

Aetas, Annus, Amor dum vernant (Optime Regum)

Sacra opportunus fœdera sancit Hymen.

Tempestiva magis nunquam conubia iunxit,

Nec superis magis est officiosus Hymen.

Juppiter ætherei summus moderator Olympi,

Non potuit tædâ commodiore frui.

Ætitia Æstatem placidam tua sentiat Ætas,

Et duplicit flamas, (si modò possit) Amor.

Autumnum faciat numerosâ stirpe beatum,

Et fructus Ætas donet, Amorq; suos.

Autumno succedit hyems, sic definit Annus,

Nulla vel Ætatis sit, vel Amoris hyems.

El. Dunkon, Aul. Pemb.

Iam Bellona ferox cur ita sèvias?

Deponas clypeum, gentibus exteris

Vicinis pariter fœdera sancias;

Iam sifstat gemitus terra Britannica,

Sifstat plebs, equites, totaq; curia,

Accedant iterum gaudia mentibus.

Nam nubit *Carolo* Gallia principi.

Exultet grayibus libera vinculis

Captivata cohors, arvaq; rustici

Haud molita finant iam steriles cere;

Mercator pavidus iam trabe *Cypri*

Myrtorum pelagus scindere definit,

Nam nubit *Carolo* Gallia principi.

Passim cum patribus ludite filij,

Passim cum dominis ludite servuli;

Hæc vox sydereis infonet axibus;

Hæc vox per populos per mare transeat,

Iam nubit *Carolo* Gallia principi.

Hen. Vintener, Coll. Regal.

Carolo,

Carel, fidereos tibi suffectura nepotes
 Intravit thalamos Galla marita tuos.
 Atria regifico splendent completa tumultu
 Atq; vagz pompa luxuriante vix.
 Inde supina levi residens Venus ardua curru
 Torquet olorinâ serica fræna manu.
 Hanc prompte aureolâ nitens cervice reclivem
 Axe, columbarum gemmea biga tralit.
 Vtq; stetit iuxta, & divinos frontis honores
 Lustravit, tacitâ nec tamen invidia:
 Vincis, ait, me sponsa, palam me vincis: at illi
 Anxia purpureus tinxerat ora rubor.
 En, en vt saliat toto grege mixtus ovanti
 Et sacer alternam lampada quasset Hymen!
Ver volucr' pennâ pharetrâq; superbus eburnâ
 Praferat accensas ipse Cupido faces!
 Cui nos: attritis puer & lascive labellis,
 Et quo nunc gaudet preside tota cohors:
Da, puer, xternis vt vterq; fruatur amantum
 Ignibus, & certâ spicula fige manu.
 Tum sic ille, (Stygem testatus & arva silentum
 Et quicquid fallos non sinit esse Deos.)
 Mille licet tortus, & obarmet aculeus illos
 Anguibus edomitis nos dominamur, ait.
 Basia dat castosq; gemens exercet amores
 Turtur, & ah vidui clamat abeoste tori.
 Stat nequam Veneremq; invitat passer, & annis
 Gaudia commutat deliciasq; breves.
 Serpentes, & aves, necnon genus omnè ferarum,
 Perdognuit magnos & manus ista Deos.
 Hæc tela, hunc sensit divinus Cynthius: arcum,
 Mulciber, & Mavors, & Pater ipse Deum.
 Quid referam plures? Bacchum servire coegi,
 Quamvis hic ipso nomine Liber erat.

¶ HENRICI E MARIE

25

Additur huic *Carolus* clara insignis erupcio,
Si non ille Deus, proximus ille Deus.
Vivet amor stabilisq; & firmus utriq; nec illo
Longius extinguitur vivere possit amans.
Finierat, tensoq; excusum missile nervo
Perfudit *Caroli* pectus adusq; jecut.
Exclamare libet; non est hoc, *Carole*, non est,
Quod sedet in fixo pectore, ruinus; amas.

De Nave quā uchebatur Sponsa.

Aulus emissi licet infretat usq; quadrigis,
Et saltas coelo misceat Eurus aquas.
Ne pulchræ timeas ter-maxime *Carole* sponsa;
Crede mihi, mergi tanta carina nequit;
Tuta secat fluctus (en qua fiducia!) quando
Illæsam Venerem per mare concha seras.

*Amica lis inter Angliam & Galliam de terra
fertilitate suborta dirimitur.*

Gallia fertilibus terras imitata beatas
Mellibus, & fulcos, o Paradise, tuos:
Alcinoi pingues etiam ausa lacestere glebas;
Hortulus Hesperidum sepe vocata fuit.
Non sinit hoc generosa, sed erigit Anglia cristam,
Ipsaq; dici vult hortulus Hesperidum.
Caro, diremisti litem, mihi crede, iocofam;
Arbor ibi est, at nos poma tamen tulimus.

Thom. Bonham. Coll. Regali.

Advena dum pridem patrias gracissimus oras,
Deliciasq; hominum, Britonumq; decus, repetebas,
Carole, longum emensus iter per cœrula portu:
Noster erat, tua navis, amor! suspiria venti:
Nautæ, vota: timor, spes, vela: at gaudia, littus:
Idem in Francigenam procul opacissimus oras.
Dum affectu remeas, diocq; & stemmate germen

1535

D 2

In-

25 Epithalamia CAROLI

In serihinc thalamo, quod votis, vsq; secundis, oculis imbita
Prosequimur; constans sit amor: placidus torus: alma
Coniux: florida regna: valens corpus: nucus ampliata
Grandatum; at serum, sciamus) sunt gaudiaq; lectus:

DVm pulchrum Rosa, Lilium maritam,
Candoris nive, purpurâ ruboris:
O felicitet vndiq; vsq; & vsq; Qui campi Rosa, Liliumq; vallis,
Qui campi Rosa, Liliumq; vallis,
Rubens sanguine, sanctitate candens!

S. Walfall, Prof. C. C. C.

Anagram.

CHAROLKS ET MARIA.
HIC CÆLORVM ASTRA.

MUsi dictum; Gallorum spectant Albionumq; plagam;
Charolus est Phœbus, Phœbeq; Maria cœluscans,
Aspicio Synodum quos celebrare sacram:
Hos chorus excelli vastus comitatur Olympi:
Fundit dulciculos sphera rotunda sonos,

Ben. Cleland, Coll. Eman.

Catalogus Regum ANGLIÆ, Cum

Inauguratione & Nupris CAROLI &

HENRICÆ MARIAE.

Sanctius ut celebrem Carolina Festa Corona,
Coniugiumq; sacram Regis cum Henre de Gallia,
(Anglia, quod faustum tibi sit; tibi (Gallia) faustum!)
Ius Scotti in Britonas repetens ab origine pandam,
Musæ fave, membrans ut post Normanaica bella

Victor

Guiliel. 1. Victor obit Guilielmu, Neustrosij, tenente Roberto
Guiliel. 2. Per tabulas patris regnat cognominis haeres.

Henric. 1. Tunc prior Henricu, genere qui Cesare gaudet,
Net mare prole tamen; scil & hinc quoq; Videlirna
Stephanus. Postquam Adela Stephanus diuicit fraude Matiladem
Henric. 2. Cesaream, Henricus repellit sua iura secundas,
Ricard. 1. Natus ea sequitur patrem Leo-Cordo Ricardus,
Iohannes. In proliis, fratre; relinquit sceptera Iohannu

Henric. 3. Tertius hunc sequitur genitorem Henricus; & illum
Edw. 1.2.3. Filius, atq; Nepos, Pronepolq; Edwardus; Hic arma
Anglica cum Francis transfert variata nepotis
Ricard. 2. Principe de nigro; sed non & sorte secundus
Ille Ricardus erat; quem regnis exultat haeres
Gandivu, Henrici dominatus ordine quarti.

Henric. 4. Quintus huic, & Sextus adest, Natusq; Neposq;
Henric. 5. Non nisi eiusdem Successor; tertius haeres.

Edwar. 4. Non datur: Edwardus sed quartus, stirpis Ebora,
Edwar. 5. Concedit solium; Quintoq; relinquit habendum.
Ricard. 3. Hic iuvenis cum fratre perit; quia sceptra Ricardus
Henric. 7. Tertius arte rapit; quem Sept-Henricus, & armis
Fortior, & causa, pallentibus addidit Vimbris;
Comiugioq; Rosas iuxta utilitibus uitas.

Henric. 8. Hinc satus Obarus; cui Sextus Edwardus adhæret: Edw. 6.
Maria. Quem primum Maria fororatum Elisa secuta est; Elisa.

Iacobus. Vtraq; proliis inops. Tum Rex ad sceptra vocatur,
Utq; Rosas proavis coniungit Regna Iacobus.

CAROLVS. Dat Natan hic Comiti ad Rhenum Regioq; Bohemo;
Autoli. **C A R O L O** (qui tetras inter & ultra
Proferat Imperium?) triplex Diadema reliquit.
Sic nova succrevit Fagi de stipite Fagus;
Et modò succisam sequitur proventibus altis
Surculus, & patulis excedit frondibus umbram;
Tityrus & reliqui sub qua sylvestre canentes
Pastores recubant, positoq; Amatyllidis igne
Formosam resonare docent Henricta sylvas.
O, quam Fagus amat, Fagi requiesce sub umbra!

Hoc quoq; ducendis nouas pernanda choreis:
 Huc age, Galla, tuas; nusquam tibi latior aura, aut
 Latior umbra datur: sub quā pictaq; volucres
 Nidificant, pecudesq; iacent, & vellera pingunt
 Sæpius enixa per gramina lata gemellos;
 Nec timet agna lupum: sub quā genus omne fararum
 Incipit esse cicut dulci modulamine captum.
 Nec pueri hic metuant sylvestria Numinia Faunos,
 Nec Saryros nymphæ, nec tu (Galathea) Cyclopem.
 Hic quoq; ridet humus, placidumq; apiare susurrat,
 Scrupeus & liquidis obmurmurat alveus vndis.
 Carduus hic summo dignus reperitur honore,
 Irida qui magno prosceniet incremento.
 Hic quoq; mixta Rosis hascentur Lilia, nec non
 Mandragora flores impressi numina divum.
 Huc age, Galla, tuas (grata est hac vmbra) Chores.

Out, de Insula, i. L' iste Coll. Regal.

De coniunctione Rhodachanthi & Iridos i.

CAROLI & MARIE.

T
Empus erat miseratio quo bellum fecerit Eriynn
 Diffusa sub geminis Terra Britannæ Rosæ.
 Non lex, non pictas valuit; sed vindice dextræ
 Sunt Martis dubias omnia passa vices.
 At postquam duplex stirpem Rosa crevit in vnam,
 Rubraq; florem alba tinxit, & alba rubræ;
 Fert Rosa mixta Rosas, & mixta Corona Coronas;
 Lunctus & ingeminat seuta Leone Leo.
 Inde statim palmes seirescere gaudet Oliva,
 Et noctem hinc longæ seditionis agit.
 Iamq; dies oritur quā cunctos minere pacis omnis
 Vna beat mixta planta relicta Rosæ.
 Huic, qui perpetui diffundit floris honorem,
 Ille sibi, & populo consuluet ille suo:
 Ille velut nitido fulgebit in æthere sydus;

Ille suæ carmen posteritatis erit.
 At tu vtricq; Rosæ qui non modò germen Acanthi,
 Irida sed Sertis iungis amore tuis;
 Tu iunctos facies fragrare in secula flores,
 Vt Sponsam decoret plena corona tuam.
 Ergò velut nitido fulgebis in æthere Sydus;
 Ergò tua carmen posteritatis eris.
 Ergò ego pro vobis numen cœlestè rogabo,
 (Audiat Omnipotens quæ mea Musa rogar !)
 Dum rotat astra polus, dum fixa est Terra, Britannis
 Gallica florescant Lilia iuncta Rosis.

Guil. de Insulâ, i. L' Isle. Coll. Regal.

C Arolus vxorem, duxitq; Henrica matutum:
 Alter Iunone est, hæc Iove digna viro.
 G. Dugard Coll. Sid.

I Nsula quæ fuerat reliquâ tellure remota
 (Quamvis illa diu toto disiungier orbe
 Non meruit, gentes referens virtutibus omnes)
 Auspicio tandem terris, populiq; videtur
 Connubij sociata novi: iam fortius oras
 Externas orbis pulsabit fama Britanni.
 Aspice quam lassis jactet se se Anglia fatis?
 Eternum factura tibi, quo gaudet, honorem,
 Carole, in hoc vno magnum viuctus Jacobus:
 Illi discordis debebitur vno sceptri;
 At tibi cum toto Britonum concordia mundo:
 Certum est, excipiet magnam coniunctio maior;
 Tu modò Diva, suis quam Gallia finibus Anglis
 Dimittit Dominam regno thalamoq; potentesq;
 O adiis; patrias & qui iam dicere dates
 Certabunt, seu Musa modos, seu verba soluta
 Concipiet, primam te, vel tua munera narrant.

J. Polye Pembroke.

Si qua dies niveis vniquam signanda lapillis,
 Et fuit in votis si qua terenda dies,
 Illa dies niveis, illa est signanda lapillis,
 Et venit in votis illa terenda dies;
Carole, regali quā tu diadeirate cinctus
 Cœpisti patrios exhibitare lares:
Quāq; Britannorum cū regno, splendida, felix
 Gallia connubis cœpit inre lugum.
Connubium & felix! per te rediguntur in vnum
 Regna Duo, & populos mens habet vna duos,
Gallia tet felix, tet felix Anglia, Regnum
Connubio felix gaudet vtrumq; suo.
Connubioq; velut regnum lætatur vtrumq;
 Lætetur regno sic hic & illa suo.
Quām benē coniunctum par, quorum pectora firmo
 Parte omni quadrans fœdere iunxit amor!
Nēmpē tibi, Virgo, fuit hic vir debitus vhus,
 Vna, Vir, hæc fuerat debita virgo tibi.

Tbo. Miles Coll. Regal.

Et tristes furia, & etueta Pallas,
 Et quicquid placidis obest camenis,
 Ne vestros Hymenæ fœtus ritus
 Lædant, cuncta proculs (precamur) absine:
 Nostras dælicias Venus, Pueris
 Et mollis iocus, & sales pudicis
 Et Iuno thalamis amica, possime
 (Dum gratiam hanc retero diem) invage:
 Nunc lætis decet immolare lucis
 Agnam, nunc capiti admovece myrtum,
 Et dulces agitare fas triumphos?
 Sive vndas petis (Alma) sive terras
 Lustres, connubium inveni veraq;
 Hinc lætis (Deo) & carbasum procellis

Przg.

Prægnantem videoas, videntq; discas
 Sic tu pondera grata ventre ferre:
 Si ve Henrica tuos per arva gressus
 Malles figere, deviosq; campos,
 Iline, & gravidi sinus tumescere
 Matriq; officium scient ab herbis,
 Sic si terra tuas, al vnda plantas
 Tangat, non venies inanis Anglis,
 Ast infante parens beata multo;
 Et tu CAROLE, cui toros inisse
 Hos soli licet, ô beate, ad annos
 Longæ vos dapibus fruare tantis:
 Sic & luctus atrox, trucesq; mortes,
 Ingratusq; toro dolor facessant,
 Et nostræ meliore mente Musæ
 Quos plorare velint rogos, adorent.

Sam. Burrell. Coll. Regal.

Musa recede loquax, thalami cur limina tangis?
 Res agitur regni, Musa recede loquax.
 Non strepitum vanosq; fonos nox illa requirit:
 Mitte tuos flores & tua ferta loqui.
 Non nisi vera decent tantas præfigia tædas,
 Parvus Amor vates & Venus ipsa canant.
 Accedat Lucina choro, & tu Phosphore lecti
 Conspicuas mundo tolle Hymenæ faces.
 Nos sumus innuptæ comites steriliq; Minervæ
 Regalem haud docti condecorare thorum:
 At postquam tales thalamos tædasq; parari
 Vidimus, insolite nos subiere faces:
 Sunt Musæ verbis gravidae (mirabile dictu)
 Et pariet carmen quæq; Thalia sumum.

Tho. Locke Ant. Trin.

Opp. 18

ΟΤΔὲν καὶνόν Ιβηρογενεῖσι καὶ ἀνδράσιν Ἀγριοῖς
 Στοιχεῖοις σοιχεῖα ἐναῖτιν αἰδήριαιδήριαι
 Λέροι αἴρι οὐλατι οὐλαρι ραῖτι γαῖαν
 Σερμὸς πολυχρόνιον πολυτελεῖσθαι
 Πλεύρη τοῦ γλυκίνην χρεῖα τοῦ ὀλβιδοτέλην
 Ανδράσιν ἀνδρεῖσιν εὐαῖτι, εὐαῖτια διστατεύονται
 Χερσὶ χάρεσ τε, ποδίσιοι ποδεύονται, λόγοι τε λύγοισι
 Γλάυτην τε γλάυτη μάχεται, κακία τοῦ ἀρετῆσι
 Πισίδιον πισίσιν πολεμοῖ, ἀδεικνύει δικαῖοι
 Αρδρεῖν κακίτης τε φίλανθρώπην τούτην θεό
 Λέσσος ὁνείρην, φαῖτο πολλατέροσσάθη
 Φυνδόνεις αλιθίεις ὁλμοθρήσκεια θησαυρούσι
 Αγριοῖ Ιβηρογενεῖσι ἐρίζεις ἀκοιτις ἀκοῖτη
 ΟΤΚ ἀρα σύμφορος οὐδὲ φιλίπποι πολιτανοί
 ΙΑΚΩΒΟΥ.

Πάγτα φραγκογενεῖσι τὰ αὐτὰ καὶ ἀνδράσιν Ἀγριοῖς
 Στοιχεῖοις σοιχεῖα ὁμοίαν αἰδήριαιδήριαι
 Λέροι αἴρι οὐλατι οὐλαρι ραῖτι γαῖαν
 Θερμὸς πολυθρόνης πολυτελεῖσθαι
 Τὸ γλυκὺ τοῦ γλυκίνην τοῦ ὀλβίης ὀλβιδοτέλην
 Ανδράσιν ἀνδρεῖσιν, φαῖται διστατεύονται
 Χερσὶ χάρεσ τε, ποδίσιοι ποδεύονται, λόγοι τε λύγοισι
 Γλάυτην τε γλάυτη ἔπειτα, ἀρελαῖτοῦ ἀρετῆσι
 Πισίδιον πισίσισιον, δικαιοσύνητο δικαῖοι
 Αρδρεῖν ἀνδρεῖα, φίλανθρώπην τούτην θεό
 Ευξείνηρος ὁνείρην, φαῖτο πολλατέροσσάθη
 Ορδένεις αλιθίεις, θησαυρούσι θησαυρούσι
 Αγριοῖ φραγκογενεῖσι ἔστεγεις ἀκοιτις ἀκοῖτη
 ΕΣΤ οὐρα σύμφορος οὐδὲ ΒΡΡΙΚΟΤ πολιτανοί
 ΙΑΚΩΒΟΥ.

Παδεύρος δι Ουντέριόν πολιτανοί
 οὐδὲ Βασιλίνεις

L Audat Virgilium quem Dardanio Anchise
 Ad Simoentis aquas edidit alma Venus.

Maonius

Magnius vates Petiden cantat Achillem:
Servat Odyssæum, nomen Vlyssis, opus.
Cesareum numen Lethæo flumine mersum
Blandula Nasonis Musa perire vetat.
Macenatem atavis celebravit regibus ortum
Flaccus, dulce decus præsidiumq; suum:
Tros Anchisiades & Larissæus Achilles
Quiq; in speluncâ callidus Oulic erat;
Cesar & Augustus, Mæcenas & Philomusus
Mansurum retinent tempus in omne decus.
O quantum possunt memorum præconia vatum!
Credibile est fieri carmine posse deos.
O ego quām tenuis! neq; enim me dignor honore,
Vatibus in medijs nomen habere meum.
Concedo Graijs scriptoribus atq; Latinis:
Nec facit ad Regis nostra Thalia decus.
Carminibus cedunt quantum mea carmina vatum,
Cedunt heroum, Carole, facta tuis.
Ipse licet veniat, cui panditur Hippocrene,
Memides meritis detrahet ipse tuis.
Conabor tenuis Vestras percurrere laudes?
Non mihi si vires Phœbus Apollo daret.
Carole vicisti terræ, pelagiq; labores;
Vicisti meritis carmina nostra tuis.
Sola tuos oculos, animumq; Henrica Maria
Vicit: tam potuit vincere visa Iovem.
Tuq; tuam Henricam vicisti Carole vicit:
Victores ambo! Tu Deus, illa Dea.

B. Barlow Coll. Regal.

IUppiter in ccelis solus non sufficit; Anglis
Nec satis est Divus, ni Dea iuncta foret.
Tale precor nobis bini sit numinis omen,
Quale olim bini syderis omen erat.

Fabula cœlicolas dum singit vana maritos;
Mortales factos non videt esse Deos:
Carole tu contrâ sponsam, prolemq; requirens,
Cum sis mortalis, te facis esse Deum.
Dijs, per quod pereant, contrâ tibi nascitur inde,
Per quod non liccat posse perire tibi.

Guals. Carter Coll. Regal.

Hymen O Hymenæ, qui feroci
Committis teneram viro puellam,
Antiquum Vranix genus, diserte
Amoris Venerisq; coniugator:
Pergé linquere Thespiamq; rupem,
Permessumq; , Heliconumq; collem ,
Huc fer, huc adiutum, pater leporum,
Lusuum pater, & Lubentiarum.
Flammeum cape, pineamq; rædam,
Sertum temporibus, pediq; soecum.

Nam felicibus Henrietta Carlo
Nubit alitibus . Lacena qualis
(Sparta: Gloria) Tyndaris beavit
Atriden face mutuâ minorem,
Ramulis velut euitens tenellis
Palma Deliaco propinqua Phœbo,
Quos Nymphæ sibi ludictum studenter
Irrigantq; , foventq; , nutriuntq; .

Adeste O Veneres, Cupidineisq; ,
Risus, furtæ, ioci, facetiæq; ,
Lusus, deliciæ, sales, amores,
Gratia, pueri, puellulaq; ,
Virginisq; , procâq; , coniugesq; ,
Cœlibes, iuvenes, fenes, mariti,
Et quantum est hominum beatorum:
Festinate quot estis, estis, omnes
Hunc diem celebrate latiorem.

Ferte

Ferte thura merumq; , ferte flores,
 Ferte mella, nucesq; , ferte flamas:
 Libemus Veneri Cupidiniq; ,
 Reddant gaudia mille, mille festa,
 Mille Lætitias , iocosq; mille;
 Reddant omnia , quæ leves lepores,
 Quæ possunt lepidos ciere risus,
 Quæ possunt querulos fugare fletus.
 Et dum Sacra Deo Deæq; fiant,
 Hymen O Hymenæ personate.

Nympharum lacrymæ & propago Fontes,
 Seu per præcipites iugum ruinas
 Viam pergitis incitatiorem :
 Seu per ancipites vagolq; flexas
 Viam luditis implicatiorem :
 Hymen O Hymenæ murmurate.
 Et vos Aeolij ducis ministri
 Dum magnum per lane cursitantes,
 Densæ interstrepitis modò huc modò illuc
 Sylvæ frondiculis levi susurro,
 Hynen O Hymenæ sibilate.

Dicit Carolus, Henrietta nubit,
 Felix Carolus, Henrietta felix,
 Felix coniuge Carolus Henrietta,
 Felix coniuge Carolo Henrietta,
 Felices pariter Maritus , Vxor,
 Vxor maxima, maximus Maritus.
 O quantum est superum benigniorum,
 Quid felicius est beatiusve
 Tali coniugio , atq; amore tali ?

Carole aspice qualis è propinquo
 Solvit littore Galliz Marita :
 Tithoni veluti serena coniux
 Noctem post inamabilem decoros
 Fusos exeruit pudore vultus.
 Henrica aspice qualis à marina

Specat rupe Britanniæ Maritus:
Sylvos veluti colens recessus
Idæ Priamides cacuminosæ,
Tribus iudicium tulit Deabus.

Sponsa solve ratem, gubernat ipse
In puppi residens Cupido, & ipsa
Salo nata Venus salum serenat.
Huc cùm veneris, Ilithyia, Iuno
Cratam te excipient, toroq; ponent.

Vos, Par nobile, crescite, & futuro
Dulce præsidium parate seculo.
Hæc solatia, & iste nuptiarum
Fructus vnicus, vnicum levamen,
Mutuis animis amare, amari.

At vos Hendecasyllabi rogate
Audaci veniam procacitati.
Si nil proficitis, nihil moramur.
Nam dum noster amore abundet orbis,
Et ducat celebres Hymen triumphos,
Fas est ridiculas habere Musas,
Et gratus labor est ineptiarum,
Hac si lætitiaq; gaudioq;
Nihil desipitis, nihil sapistis.

Tho. Clavering Coll. Regal.

HEnrico regnante Rosæ, regnante Iacobo
Regna maritali stedere iuncta duo:
At sponsam accersit dum *Carolum*, Anglia tandem
Regnis regna, Rosis Lilia iuncta videt.
Nec flores nec regna sat est tibi iungere; summam
Et Patris, & Proavi laus tua laudis habet.
Perge tuæ iunctus semper florere Mariz,
Pergat & illa tuis suavior esse rosis.

Tho. Colman Trin. Coll.

Vos

Vos ô Cœlicolæ beatores,
 Si vel compositis iuvet choreis
 Indulgere, chorosve ductitare,
 Stellarum ad numerum vsq; concinente,
 Tædas sedulò Principum iugales
 Spectetis, meritò vndiq; expetas!
 En casto ut pede castulisq; ocellis,
 Ille ut purpureo nitens in ostro,
 Atq; hæc ut niveo albicans ligustro,
 Præludent celeris duces choreæ!
 Vos, ambos manibus foyete vestris,
 Si mortalibus ignibus caletis!
 (Nam vestro eit in amore nil amarum.)
 Et dulci ut liceat frui quiete,
 Hos sacræ facis vstulare flammæ.

Ed. Morton, Coll. Regal.

*In Sereniss. HENRICAM MARIAM navem
conscientem, navigantem, appellantem.*

Navem vbi pes alter tetigit, terram alter, ut inter
 Divisa est terram gloria, & inter aquas!
 Quumq; tridentiferi sulcavit regna Monarchæ,
 Ut Thetis hanc nympham credidit esse novam!
 Quum tamen ad nostros appelleret, ut Anglia crederet,
 Quod Iuno, Pallas, quod Venus orta mari!
Carolus Aleyne, Coll. Sid. Suff.

Lvgebat lucem creptam, noctemq; timebat
 Cum Solem amisit terra Britanna suum.
 Hujus at occasum Solis nox nulla secuta est,
 Exoriturq; die deficiente dies.
 Succedit Regi Rex, *Carlo*, diesq; diei,
 Sol Soli, patri filius, Idem aliud.

Quinetiam adjungis Phœben, binisq; relucet
Nec portentosis Anglia luminibus.

Fortia sunt geminata vnitacq; lumina, & Anglus
Evadit dupli clarior igne polus.

Orti estis: lentum sit iter, serumq; cubile,
Gaudeat vt longo terra Britanna die!

Ed. Stanhope, Coll. Regal.

OCylus illustrem, nec amantum vota moreris,
Profer ab Eoo, Lucifer, orbe diem;
Visure hoc foedus geniale, optatius vnguam
Quo nec forte dabit, nec dedit vlla dies;
Gallorum en venit Diya à felicibus oris,
Regales thalamos Regia virgo petens :
Felix auspicio hoc, Geminis referantibus annum,
Dumq; halat flores dædalat terra suos.
Felix Connubium est, vbi par pare foedere iungi
Contigit, & si vis nubere nube pari.
Felix Connubium hoc, dicit pare foedere Princeps
Principem, vterq; est par Regia progenies,
Formosi sine nube, & vultu & mente sereni,
Indole & excelsa pectoris ambo pares.
Amborum pariter sunt Corda & vota parata,
Par triusq; amor est, par in amore fides.
Felix Connubium hoc mage, cùm pare foedore iam sint
Lilia supra suis Gallo-Britanna rosis:
Gratia par florum est, & vterq; est gloria veris,
Ipsi & sunt flores Nobilitate pares.
Quin splendore suo superat sua Lilia Diya:
Forma & amore rosas Carolus ipse suas,
Lilia tintæ rosas mage sunt formosa, vel ij sunt,
Aurea purpureis Lilia tintæ rosas.
Ipsa manu Charis &, par ut se grata amorum,
Finxit, & in gremio foemis vtrumq; suo.
Insignis Naturæ virtutisq; triumphus,

Mori-

Moribus illorum scribitur & folijs
 Lilia nupta rofis : quid hoc est ? *Par splendida Caste*
Nupta in utroq; pari est Forma pudicitia.
 Tu festas Iucunde Hymenæ accendito tædas,
 Cùm sint Cunæta paræ, fædere iunge pari;
 Quodq; iuventæ adimis tantundem ò tempus amoris
 Adiæcias, fintq; hæc gaudia fausta magis :
 Et tu Corda, & tu Concordia, nece Coronas,
 Tu, mentes, puræ Religionis amor;
 Divina invigiles paribus Custodia, ne qua
 Hos vñquam imparitas disparaite queat.
 Connubij felicis erit par *Regia pales*,
Magna Domus Regum, & publica nostra salus.
 Magna Domus Regum sit, quæ virtute parentes
 Possit divinos & quiparare suos:
 Magna Domus Regum, Reges auctura Britannos,
Qui gentem eternâ posteritate regant.

E. Travers, Coll. Christi S. T. D.

Q Vid toties cœlo infensi terræq; minamur ?
 Nil potuit cœlum, nil terra, quod amplius ipsi
 Optemus, Regem abstulit, & dedit arbitre idem:
 Nec certè in culpâ terra est nutricis egena,
 Ut victim caperet, natum dimisit in Orbem;
 Maturumq; domum revocavit : at illa ruentis
 Non oblitera Orbis, sobolem iam sede locavit,
 Imperiumq; Patri dedit, olim ut quem ipsa beavit
 Felicem reddat populum, gentemq; futuram:
 Et iam præsentem liceat spectare, Britanni,
 Præsentem Regem. Salve (bter maxime Regum
 Carole) sic omnis veneratur vertice prono
 Pinus, & ipsa tuos arbusta offendere honores
 Contendunt, sic ipse pedes submissus adorat
 Neptunus, rapidosq; iubet mitescere fluctus.
 Xaipa suum resonat cantu Philonota sonoro;

Vndia.

40 *Epithalamium, CAROLI*

Vndiq; concurrunt volucres, quas *Thamis* audit,
 Et quas *Camus* alit, quas excipit amne quieto
 Latior, vt plenâ Regem iam voce salutent.
 Et nos turba situ torpebitus invida? tanti
 Ah pigeat sceleris! nil (credo) fœdus vnquam
 Commisere traces *Thebae*, *Maurivæ* rebelles.
 Quin agite, ô Iuvenes, fugiat dolor, aurea plausus
 Tempora iam cupiunt, duris solvantur habenis
 Gaudia, nec rigidos pudeat lusisse *Catones*.
 Pleniùs exultet Gens hæc; se Rege potitam
 Nunc meritò iactet, qualem neq; Roma potentes
 Frænante populos vedit per sacula: qualis
 Scriptorum calamo nusquam producitur, an non
 Legimus heroas transacti temporis? an non
 Te, Cæsar, vestrosq; putes audisse triumphos?
 Sin verbis posset satis innotescere noster
 Cæsar, & ablato totus velamine cerni:
 Cederet antiqui iam dudum gloria Mundi,
 Vixq; fores Cæsar, seu ne vix Cæsaris umbra.
 Sed vana hæc: Laudis longè maiora supersunt
 Argumenta, simul laudant coniuncta duorum
 Corpora Regnorum; sano, quæ nulla priorum
 Ætas consilio, valuit nec iungere ferro,
 Connubio iunxit stabili Venus aurea. Tota
 Gallia iam felix, felixq; Britannia tota:
 Cum neq; bella strepant intus civilia, vestros
 Nec rumpant medios hostilia classica somnos.

Jacobus Fleetwood Coll. Regal.

Kα' ἥρον ἡ μάτη τῷ Αγνῷ τῷ πάτερ τοιούτῳ,
 Τῷ δε θῷ τάκτοιο γεννητο οὐδὲ θεός
 Καρρόλ Θ. Ἐρρίκου κύριοι ἐγγείωσαν: ἀρίστων,
 Ιστρίου νύμφης, Καρρόλ Θ. τούτη Θ.
 Καρρόλ φαντάτοις δέ τοι θεούς θεού το Μαρία
 Ἀνάρατοι τῷ γένετο, θεού βίοις οὐδὲν
 Καρρόλ Θ. ἐ δευτέρη οὐκ τῷ Βασιλίσσω

Felix

Felix, Henricam ducas dumi, *Carole*, Nympham,
 Gallica sunt: Anglis lilia nupta rosis:
Quae nemo melius sponsalia posset Apelles.
 Pingere, quam *Vestra*, Florida Nympha; gena:
 Illic pulchra rosas comitantur lilia nostras,
 Illic ludit amor, ridet & ipsa Venus:
 Divitias hic Flora suas formosa reponit,
 Hisce genis omnes prodiga fundit opes:
 Omnes fundit opes, & lilia debita Nymphis,
 At tibi dat proprias (*Carole*) Diva Rosas:
 Quippe inter pulchras flos est *Henrica* puellas;
 Inter formosos *Carolus* ipse viros.
 Hunc vidit duplice proles Cythereia florem,
 Et deus hic posthac vnicus, inquit, erit.
Protinus è pharetrâ misit deus ille sagittam,
 Cuspidè & aurata fixit utrumq; iecur;
 Ambos vnius amor vicit, precibusq; vocatus
 Vnum de duplice flore creavit Hymen.
Maia parens florum vocat ad sponsalia Nymphas,
 Et Charites lepidos fūsli inire choros:
Hec, inquit, mihi *Vesta* dies, ac aurea fīat,
 Mense meo felix iste paratur Hymen:
 Nunquam tam pulchros videre hæc lumen flores,
 Quamvis me Florum creditur esse deam:
Auspicijs incepit meis sponsalia fūnt,
 Vivant auspicijs semper & illamteis:
 In gremio tu Sponsa tui floresce mariti,
 Semper & in gremio floreat ille tuo:
Vestraq; yobiscum, (quæ sit numerosa) propago
 Floreat, & semper Maia superstes erit:
Vixq; immortalem reddit Tithona maritum
 Nectare, quæ solis Nuntia diu venit:
 Sic, *Henrica*, tuus bibat oscula *Carolus*, illi
 Oscula & ambrosiaz & Nectaris instar erunt.

¶ *Randolph, Trin. Coll.*

Inter solemnes ritus, & foedera lecti,
 Dum iungant stabilem mutua vota fidem:
 Annulus induitur mox levata vxoris, & illo,
 Quo digitum, mentes commodus orbe ligat:
 Quia quoniam cordi manus est vicinior, inde
 Vult hoc componi circulus ille duos.
 Sic pacem niveo iungat concordia filo,
 Gestiat & Carolus coniugis in gremio.
 Francus amicitia pignus misitq; tulitq;
 Anglo-Francus erit, Franco-Britannus erit.
 Sed mirum est puto quod nequeret annulus orbe
 Terras, divisit quas maris vuda, duas.

Tho. Fisher, Coll. Regal.

Carel quod casta torquent tua pectora flammæ,
 Arrisitq; animo *Galla* marita tuo:
 Anglia latatur quoniam incertissima: siccæ
 Carole luminibus lumina nostra tuis:
 Ecce venit tibi nympha, fretum gratatur eunæ,
 Ludit & in densis squaminea turba choræ:
 Neptunus tali pascens sua lumina formæ
 Hoc æquor voluit, quod solet esse fretum.
 Illa tamen (tanta est coniunctæ modestia formæ)
 Iam sibi, quod tibi scit se placuisse, placet.
 Tanta deus firmæ coniungat pectora pace,
 Tantaq; felici foedera prole beet!

C. Fallo, Coll. Regal.

Trojanus pounum *Veneri* *Paris* attulit, esto:
 Eiusdem & Carolo nominis urbs *Venerum*.

Guil. Breton, Coll. Eman.

Anglia

Anglia visa sibi quondam, te ecclibet, felix,
 Dum stares patriæ sola columnæ turæ:
 Cum videt aicitæ geminum te, *Carole*, sponsa,
 Felicem duplo se putat esse magis.
 Viderat Hispanæ motum rumore pueræ:
 Antè Pyrenæas perpenetrâsse nives.
 Viderat; & stupefacta diu, mox læta remansit:
 Grata fuit thalami spes, vel ab hoste tui.
 Pôst, vbi nequicquam technas expertus Iberas
 Ad patriam retrò vela secunda dares,
 Quot sylvæ periere tibi? te terra recepto
 Æmula sydereæ splenduit igne domus.
 Quid postquam nullo sponsam discrimine partam,
 Et coniuratæ gentis adesse videt?
 Credo equidem in flamas, si tu patereris, abiret,
 Et te si medio posset in igne frui.
 Vnum est quo fieri felicior Anglia speret,
 Si fructum tanti sentiat ipsa tori:
 Sic tibi, sic nobis votum commune feretur,
 Ut crescant nati gaudia nostra tui.

Tho. Vincent Coll. Trin.

Cur nunc inani carmine nenia
 Pimplea neatis? cur ita gaudium
 Commune contristis querelis
 Flebilibus, miseroq; luctu?
 En hæc choreas tempora pôltulanc,
 Et læta mistis carmina tibijs:
 Curas & ingratum dolorem
 Trade mari, levibusq; ventis.
 Regem *Jacobum* carmine funebri
 Flæsti peremptum: nunc fide *Thela*,
 Nunc rite solennes triumphos
 Læta tuo modularc pleistro.

Tu sol a nescis huc, quibus anguli
 Telluris omnes vndiq; personantur
 Attende, dicam quod dolenti
 Det requiem, facilesq; somnos.
 Genti Britannæ Carolus imperat,
 Dignamq; tanto Principe coniugem
 Galli dederunt, Gallicanæ
 Delicias Veneremq; terræ.
 Hæc nuper oras appulit Anglicas;
 Sestonq; linquens, & patrios Deos,
 Prævertit audentem Leandrum,
 Ipsa prior veniens Abydos,
 O Nympha, fausta sint tibi nuptiae:
 Hymenq; præsens, & Dea prouba
 Adsint faventes, & benigna
 Prole tuos thalamos, secundent

G. Gould Coll. Regal.

I Vngitur Angliaco cum Phœbo Gallica Phœbe?
 Sparge tuam Phœben lumine, Phœbe, tuo.
 Ut micet æternas nobis tua Cynthia noctes,
 Omicet æternos lux tua, Phœbe, dies!

G. Fritsley Coll. Magd.

NE mirere tuos si, Carole, carmen amores
 Cantet inauditum; iam me fecere poëtam.
 Si sponso te digna canam, si coniuge tantæ
 Tu vires, animuinq; meis das, Dive, Camanis.
 Vive decus thalami, thalami & spes altera vixes.
 Vivite felices ambo; Dijs vivite chari,
 Qui vestras sociant a terno scedere mentes;
 Proprijsq; toris faveant, prolisq; beatae
 Sponsores faciant fidos; ab origine primæ
 Quæ repeatat proavos, & avos, sanctosq; parentes.

Quæ;

Quæq; genus referat genio, vitamq; sequatur.

In nova sic animas, sic fas est corpora mitti.

Sic olim ex oculis, & iam quem fatâ tulere,

Reddat posteritas; sic semper, *Carole*, yivas,

Vtq; tuos ornes, atq; exorneris ab illis.

Rob. Carter Coll. D. Iohan.

Quæ modò lugubri vestita Britannia panno,
Lætor in aspectu, pulchra *Maria*, tuo.

Tu mihi (*Nymphæ* potens) vera argumenta ministras
Lætitiae, mixtos non habitura metus.

Tu mihi Magnanimum *Henricum*, Sanctumq; *Iacobum*
Restitues, sumini Munera chara Dei.

Salve ergò *Nymphas* inter pulcherrima: hisq;

Sub Domino *Carolo* spesq; salusq; mea.

Roberti Gardiner Coll. Regal.

Quæ gracili nuper fudisti carmine luctus,
Optatum tenuis iam cane, *Musa*, melos.

Tetrica iucundo cedat *Libitina* *Hymenæo*,
Obtineantq; suas gaudia nostra vices.

Adsit *Hymen*, socijs hederâ redimitus & vimo

Dignetur Thalamis invigilare suis:

Tan fidas nuaquam conjunxit fcedere dextras,

Et nunquam par tam nobile iunxit *Hymen*.

Purior est auro, nec non perfectior orbe,

Annulus ex auro quæm fore spondet, Antior.

Annule, semper eris gemmâ pretiosior omni,

Transeat auriflui dives arena Tagi:

Turpia sordestant Midæ Crassio; talenta,

Et precio invident Indus vterq; tuo:

Vnicus es Thesaurus & Ingens gaza: Britanni,

Hiberni, Galli nuncquam habucre parem.

Annule, qui digitum regali carcere claudis,

Cui similem optare; pulchra Diana suum:

Captivum custos semper tuens, & istam
Fac salvam praestent Diſq; Deſq; manum.

E. D. Ant. Petri.

CAROLE, quo pacto tetigisti littora nostra
Miro, ab Hispanis cum redditurus eras:
Nil iuvat infidos cursum tentare per a quor,
Perfidia penas postulat ille locus.
Nec mirum est, quia pulchra Venus, quix mater amorum
Dicitur, a quoreis edita fertur aquis.
Sed fallor, mentemq; error decepit inanis,
Nec tibi fracta fides, nec tibi Iesus amor;
Nam quanvis corpus fallax Hispanus haberet,
Mens tamen est Gallis tota retenta tuis:
Hic meta est, soli cui vestra sagitta minatur,
Hic sola est tanto fœmina digna viro.
Quam bene coniuncti vos estis! secula priora
Tam bene compositum non habuere torum.

Io. Cromb Ian. Coll. Regal.

Ἐις τὸν ΦΙΛΙΠΠΟΤ, ἐπὶ τῷ ΕΡΡΙΚΟΥ
περὶ τῆς ὁμονυμίας τοῦ θαρρατοῦ.

AΜρο ὁμόνυμος τοσού, ἀνάκτορος ὅμοιος αὐλαραι·
Ηδε κακλότερος Μαρίν, Μαρίν δὲ κακός·
Τοσού πατέρος βασιλεύς, βασιλεὺς δὲ πατέρος πάλε τῆς δε·
Τινά ΕΡΡΙΚΟΣ οὐγίνατο, οὐγίνατο τινάς ΦΙΛΙΠΠΟΣ·
Φραγκομίδος ΕΡΡΙΚΟΣ, Ιωαννίδος δὲ ΦΙΛΙΠΠΟΣ·
Αρδάρην δέ Ιακωβίδης, οὐχ αὐλάρην δέ·
Εύγαρμος δέ οὐφραίνετο, οὐφραύγατος δέ την δέ·
Ηδε φίλοιος χαράς, τοιαχαράς δέ φίλοιος λίθος δέ·
Χαῖρε Ερρίκογύνα, σὺ κλαῖσθαιτοργύνα·
Χαῖρε Φραγκογύνη, κλαῖσθαι Ιωαννογύνη.

Ἐπ. τοῦ Βαστατοῦ.

Quis

Vis novus hic nostras sonitus pervenit ad aures ?
 Quid rutili surgunt ignes, cæloq; minantur
 Interitum ? quæ ceperunt nova gaudia terras ?
 Nosco diem, Angli genū donatur Gallica Virgo
 Augusto, atq; horum thalamis hæc cuncta parantur.
 Eia age, fert animus, dum fervent compita flammis,
 Dum campana sonat, dum lata Britannia templis
 (O bene si possem !) largos indicit honores,
 Tantarum causas, seriemq; evolyere rerum.

Purpureos vix lata orbi Tithonia vultus
 Extulerat, roseoq; diem patescerat ortu,
 Cum patriæ fines, & dulcia regna Britannum
 Carolus, Hesperijs commutaturus arenis,
 Deseruit, castos illie thalamosq; torosq;;
 Et connubia lata petens, fauq;osq; hymenaos.
 Quoq; peregrinis securior eset in otia,
 Sumpxit & ignotos habitus, & vestibus ora
 Ambiguis texit, tum maiestate verendos
 Contraxit subito vultus. Sic Iuppiter olim
 Aetheraq; & cœli radiantia templo solebat
 Linquere, visurus terris pulcherrima formâ,
 Mortalesq; suis superans virtutibus ausus :
 Villane erat, proprio quam dignaretur auctore,
 Perpetuumq; decus coelestibus inderet astris ?
 Iamq; ratis placido superaverat æquora cursu,
 Et multum Angliaco celebratum nomine portum
 Appulerat, veteres retinente vbi iura Caletes.
 Hic gratum deponit onus, sua pondera rursus
 Expedit ipsa ratis, studioq; expectat inani.
 Quinetiam incesta repetunt Nereides vndas,
 Atq; dolent nullas, quæquam & latantur in illo
 Officio, traxisse moras, cupiuntq; beato
 Princeps posse frui rufus, vultusq; tueri
 Sydereos, & iniqua incusane vndiq; fata,
 Quod sub arenoso degentibus æquore terras

Epithalamium CAROLI III

Abstulerant. Illum at plaudenti littore tellus
Excepit, restata modis nova gaudia miris.
Discendunt subito nubes, tamen aera nulli
Concutiunt venti; populus laetatur, at vnde
Proveniunt tantum ignorant in pectora motus.
Credere vix possunt, tamen hic vbitumq; moratur:
Numen adesse putant; felicius ire videntur,
Atq; redire dies cum crebris provida votis
Perpetuò tales exposcunt mutina soles.
Ille tamen memor incepti, noctesq; diesq;
Vrget iter, donec tandem requietere in aula
Formosæ miranda *Henrica* fama coegerit.
Henrica *Henrici* magni de stirpe, tot annos
Gallia cui suberat, belli pacisq; magistrō:
Henrica Augulti soror, & nata iuxta matris
Formosæ *Maria*, *Medicu*m de gente creatæ,
Tuscorum *Medicu*m, quos tandem secesserat
Protulit, expulsis solamen dulce *Camæni*,
Quorum divino remeârunt munere *Musa*,
Barbariesq; Italis tandem horrida cessit ab oris
Hanc alias inter tales, similesq; deorum
Ducentem choreas homines, nume vōce tandem
Nunc pedibus variare vices, nōx proxima respondet.
Ergo ingens illuc, confluxerat vndiq; turba,
Turba hominumq; ingens, atq; ingens turba deorum,
Quos inter doctus, citharam pulsabat *Apollo*,
Dilectasq; *Paphi* linquens *Venus* aurea sedes,
Henrica lētos oculis afflabat honores.
Hinc atq; hinc circum matrem glomerantur Amores.
Tu quoq; sœve puer, solus vexare Tonantem
Qui potes, & cœlum omne tuo miscere tumultu,
Ipse Cupido *venis*, summos quā figere *Reges*,
Heroasq; soles contempta plebe ferite,
Et tecum flamasq; garis, plenamq; pharetram.
Ast ubi iam vario completa sedilia coetu,
Obscuro superi, nebulosoq; aere septi,

Mor-

Mortales frustrant visus, tactusq; retundunt.
 Vna oculosq; animosq; hominum pulcherrima forma
 Henrica mover, hanc omnes læto ore tuentur,
 Carolus hanc totam flagrantibus haurit ocellis.
 Nunc laudare pedes, quales habuisse serenam
 Credibile est Helenam, aut divam, quæ conjugæ Peleo
 Felix magnanimi genetrix celebratur Achillis;
 Nunc fulas per colla nives, pulchramq; comarum
 Suggelum, castosq; oculos, formamq; decorem
 Incipit, & tacitâ secum omnia volvere mente.
 Innocuosq; ignes, & mites pectore flammas
 Concipit. Eventus mens nil præsaga futuri est,
 Attainen hæc illi thalamis iam sola videtur
 Digna suis. Sed dura patrisq; immota voluntas
 Obstat cœptis, & inanis vota repressit.
 Hæc dum is sollicito versabat pectore, Phœbus
 Abdita tandem illis oculis, quibus omnia lustrat,
 Hunc vidit, quis enim poterat latuisse videntem
 Cuncta Deum?) faciemq; vbi chari agnoscit alunni,
 Talia ridenti fertur dixisse sorori.
 Chara soror, cernisne ut turbâ pressus iniqua
 Carolus hic magni proles Augusta Iacobi
 Estuat, ignotisq; indutus vestibus ora,
 Ludorum, Henricaq; venit spectator ad Aulam?
 Ille quidem Hispana quærit cornubia gentis,
 Austriaciq; petit genialia fœdera lecti.
 Sed neq; convenient Hispanica regna Britanniis,
 Et, ni fatorum fallat me lucidus ordo,
 Hos thalamos frustra tentabit; dignus & ille
 Est multò meliore toro: procul alpice quantus
 Sydereæ cervicis honos, ut Regia celsi
 Indignata tegi capitis sese exerit altè
 Maiestas, vultuq; humilis decoratur amictus.
 Formam animo superat; nihil est fortuna quod illi;
 Quod poterit virtus concedere, solus vtrumq;
 Culmen habet; semper remoratur pectore in isto

Mars tuus, atq; eadem spirant p̄cordia Phœbūm.
 Tu, si quas vñquam nostro de carmine laudes
 Cepili; gratumq; decus, si teq; tuumq;
 Concelebrant natum æterni (mea cura) p̄oētæ,
 Si bene quid de te merui, nunc, oro, beatis
 Henricam indulge thalamis, age iungito dextras,
 Et rege cognataq; æterno fædere gentes:
 Finierat: vultu artisit Cytherea benigno,
 Tunc sic orsa loqui. Quæ te nova, Cynthie, cura
 Sollicitat? veteresne adeo obliscere mores?
 Et tibi nunc alijs vacat impetrare puellas?
 Digna quidem hæc superum thalamis est, hanc ego matris
 De gremio excepti, & nostro de Nectare pavì.
 Hæc si Thessalicis conspecta fuisse in agris,
 Errasset laurus secura in littore Daphne,
 Et tua adhuc rigidæ velâsent tempora quercus.
 Hæc eadem mecum semper, novus ignis amantis
 Sepe futura lovi, quatu verum verius in aurum.
 Alliceret, plumâve levi deluderet, atq;
 Propter quam frontem crisperant rursus honoram
 Cornua, sed multis tandem me Iuno querelis
 Vicit, & illius tandem miserabiles avores.
 Par formæ genus est, virtus sed maior: utroq;
 Hanc mihi fas non est. Hæc n̄ cōponere genti
 Troianæ exitio fuit illa, suæq; ne ovi
 Hic licet exemplis, quæ n̄vis morientis, Elise:
 Non nisi casta decent animos exempla padicos:
 Talis Penelope, votum quæ mille procoram,
 Mille poētarum decessis est. Lucretia talis,
 Quæ vitam simul absolvitq; cruore pudorem.
 Imò omnes superat, quas aut finxere Pelasgæ
 Claras, aut Latiae veras retulere Campane.
 Sed dabitur iuveni, talis meruisse puellam
 Quem tu Phœbe refers: diva, mea iudice, digna
 Mortalem ne negem? dabitur: pars altera cura
 Ille meæ; his etiam reptavit Carolus vñnis:

Dixerat hæc, puerumq; vocat, cui plurimus ignis
 Ore, manuq; fæces, & nunquam errantia tæla,
 Atq; ait: an solitis manus ista armata sagitis,
 Nata, nec in tantæ quisquam tua vulnera turbæ
 Sentit adhuc? arcus capias ignave fideles,
 Hunt ferias, nec crede humili de sanguine natum,
 Regia progenies celatur *veste* sub illâ.
 Excipit is subitæ matris dictata pharetræ,
 Iactat & ardentes *Henricæ ex ore* favillas.
 Quem non illa hominum, vel quem non illa deorum
 Forma mouere queat? quem non incendere totum
 Tam docti potuere pedes? Tandem vritur ipse
Carolus, obruiturq; vndantibus vndiq; flammis,
 Æthereamq; potest iam non transire Pyrenæ.
 Sancta sed illicitum pietas superabat amore,
 Et propæ iam firmata fides; tantumq; libido
 Non potuit, quantum potuit dijs proxima virtus.
 Ergò iter inceptum, & chari mandata parentis
 Festinare parat, lætiq; fruuntur Olympos
 Coëlicola, soli *Carolum* comitantur eum
 Idalius puer, & fatorum doctus Apollo,
 Solliciti, & varijs turbati pectora curis.
 Ille suas nullo effusas cum vulnere vires,
 Nunc primum faculasq; manu miratus inertes,
 Æstuat, & crebris pergit vacuare pharetram
 Ictibus; hic metuit, persistit ne fata, cavitq;
 Ne sua venturis pateant imendacia sœlis,
 Vicit cura dei, & fatorum immobilis ordo
 Vicit, & infectis deduxit carbasa votis.
 Ast ubi iam patrias remeasset tutus in oras,
 Et post terrarum varijs, pæliq; labores
 Parta quies, veteres animo revocantut amores,
 Celatiq; diu patuere Cupidinis archis.
 Vulnera ineft venis, carpuntur & igne medullæ,
 Nec suffert valet iam tantæ incendia flammæ;
 Sed patrem alloquitur. Quoniam vñq; verende, iubemur

Expectare pater? quidq; irrita scedera servas?
 Sat nostra indultum est fidei, an per cœrulea ponti
 Transcurrisse parum est? habeant Hispana *Mariam*
 Regna, modò *Henrica* mihi Gallia donet amores.
 Dixerat, egregium formæ repetitq; decorem,
 Et genus, & veteres narrando recolligit ignes.
 Mota patris tandem mens est, primiq; virorum
 Mittuntur, tanti poscant qui scedera lecti.
 Risi Amor, rurliusq; suis confidere telis
 Cœpit, & aërias iactantior explicat alas,
 Idaliasq; domos repetit, matremq; coruscum
 Nuntius; hanc simulac: conspexit, vicimus, inquit,
 Vicimus, & nostrum iam sensit *Carolus* arcum.
 Surrexit cito latra Venus, currumq; parari
 Iussit, Amycleosq; ad fræna citavit olores.
 Illi currus erat gemmis distinctus, & auro,
 Quem quondam solers præstanti Mulciber arte
 Formarat, pignusq; sui donarat amoris,
 Junone, & multum invidiâ flagrante Minerva.
 Digna Deæ sedes: hic suave rubens *Hyacinthus*,
 His flexus radiabat *Onyx*, & concolor alto
 Vena mari, viridisq; illic fulgebat *Iaspis*.
 Surgebant rutilo fastigia nixa *Pyropo*,
 Et sola lucebant multo decorata *Smaragdo*.
 Materiam superabat opus; sublimis in alto
 Illa sedet solio, moderatur fræna *Cupido*.
 Hinc inatrem latè sequitur gens mollis *Amorum*,
 Otiaq; & blando Risu comitata *Voluptas*,
 Et nullis violata vnquam *Concordia Rixis*.
 Nec iam fallaci *Veneri* *Periuria* vultu,
 Nec *Levitatis*, sed casta fides, concusssâq; nullâ
 Pectora vi, firmâ comes it *Constansia* mente,
 Et longè ante omnes tœdasq; facesq; iugales
 Portat *Hymen*. Celeres labuntur in aethere cygni,
 Festinantq; viam, & radianti tramite cœlum
 Signant, & roseo percussi colla flagello,

Descrip-

¶ HENRICÆ MARIAE.

B

Descendunt riguos vbi lambit Sequana campos.
 Constitit hic, notos & nil cunctata penates
 Ingreditur Venus *Henrica*, dein talia fatur:
 Salve progenies Regum, parituraq; Reges
Henrica, o cunctas inter dilecta puellas
 Vna mihi, tantum libuit sumpsisse laborem
 Propter te solam, ne tu privata maneres
 Vlterius, steriles aut transmittare per annos,
 Néve vtrà iuvenis nutritet *Carolus* ignes.
 O digno nestenda viro, te quanta beatam
 Fata manent? triplici regno dotabere virgo,
 Atq; inter medios ibis *Regina* Britannos.
 Scotica terra tibi, tibi Hibernia serviet yni,
 Et Thamisis placido submittet pectore flustus.
 Dixit, & arcanum dictis inspirat amorema.
 Pacta fides, promissa dies, cùm talia nato
 (Si qua fides) fertur retulisse suprema *Jacobus*.
 Natae, tibi vxorem simul & mea sceptra relinquam,
 Atq; prius Regem, quām te dixisse maritum
 Iam cunctis (mecum sic Dij voluere) licebit.
 Me sibi, quem dederant, cœlestia regna reposcure,
 Tu curis succede meis, diademata sume,
 Seculaq; hac rursus forma meliore metallo,
 Et nostrum factisq; tuis, natisq; propaga
 Nomen, & hoc noltro venias tum serus Olympo.
 Dixerat, & liquido signavit tramite nubes,
 Agnovere Deum cuncti. Nova nupta marito
 Ducitur, ingrediturq; ratem, comitatur cunctem
 Alma Venus, curruq; ratem despectat ab alto,
 Et manibus nunc blanda rosas, nunc lilia fundit.
 O ratis antiqua multò felicior Argō,
 Iam tibi (ni fallor) nova sydera parturit aether,
 Tuq; olim nitido spectanda locabere coelo.
 Non hominem, o divam certè vehis. En sua mulcer
 Aequora Neptunus. Sed iam per cœruli ponti
 Transvecti, optata cuncti potiuntur arenā.

Phœbus adest, secundus; novem de morte forores
 Attulit, & sese adiungit nova turba priori.
 Ridet humus quacunq; dej gradiuntur, & vñq;
 Luxuriat calcata rosita, violaria campos
 Vndiq; fragrantes pinguit, quacunq; relicta est
 Orbitala, formosissq; exurgunt lilia lissas.
 Ut verò excepit venientes Principis istos
 Aula Deos, mora nulla, suo iam quisq; libenter
 Fungitur officio; thalamos Hymenæus oberrat,
 Suspenditq; faces, solito de morte, iugales;
 Non solvenda vñquanti Concordia vincula necit;
 Iungit Amor dextras. Plectro tum Phœbus eburno
 Exorsus, digitis tentans, paulumq; moratus,
 Talia fatidicā profudit carmina voce,
 Anglichenū columen, proles Augusta Iacobi,
 Tuq; o magnanimi Hæritatētissima proles,
 Iungite perpetuo cognatas fædere dextras.
 Nasceret vobis iam lata vellerā Parec
 Alba parant, lato iam staminā pollicē versant
 Nasceret puer, & tibi Carolus alter in Aula
 Parvulus alludet, quiq; tibi te fata tuere,
 Hæc tua sceptrā regat, sumū & consurgat avōrum
 Virtutes, patriumq; decus, qui pace gubernet,
 Florentesq; regat populos, & Marte feroci
 Fulminet Italiam, Mahometoniasq; superbos
 Cogat inassuetis iam, fūsiderē colla cætensis,
 Et Tartessiacis latē dominetur in oris.
 Iam video quanta strages dabit ille per hostes,
 Iam video quanto, populos metuendus amore
 Frænabit, totōq; vñus celebrabitur orbe.
 Eia agite, optatas tandem conjugite dextras,
 Eia agite, & pueri pionissa impelle fata
 Omne lata Venus, perfudit recta liquore
 Nectareo, tenerē modulantur carmina Musæ,
 Totāq; vix vnam resonare Britannia vocem
 Sufficit, o Hymenæus Hymenæus o Hymenæus.

In adventum HEN. MARIE, ex Gallia.

Qui prius horrendum fremuistis in æquore fluctus,
Dum Boreas rapidas turbine torquet aquas;
Parcite crudeles: in nos, non saxa, ratesq;
Sævit is, minimam seniat vnde moram.
Nam tot, Thessaliæ cùm liquit littora puppis,
Non fuerant tumido credita fata salo.
Semideos Argo tantum transvexit, at ipsam
Puppis nostra vexit per fræta longa deam.

Aliud.

Foret ager, nitidis tellus nitet aurea geminis;
Naturæ solitas parturit arbor opes,
Nympha veni, vt videoas vbi ver aspiceris, anni
Quam cedant veri tempora verna tuo.

Aliud.

CAROLE perpetuam spondent tibi sydera pacem;
Quod tibi Francigenam iungis amore Deam:
Nempe, priora ferunt gallos meduisse leones
Secula, sed iam nil quod tineantur habent.

Ri. Williams, Coll. Regal.

De insigniis Ex nomine Gallæ Domæ
omen pollicem tibi ducitulov ait vob eis iolo pæc
tu deinceps vobis videris.

Ilia Gallorum decorant insignia: timentis
Candorem referunt: animi sunt protinus albi,
Omen nomen habet, namq; à Gallia dicta est:
Corpora lac referunt, sunt corpora protinus alba;
Candida mens, corpus, quod si fortuna sit alba;
Surgit fausta trias: *Sancti omnia protinus alba.*

Carolus Alagon, Sidus Suff. Coll. Regal.

Cum

Cum Solem, & Venerem fecit Natura Planetas
Vicinos, tanquam fœmina, virq; forent,
Connubium sanxisse tuum tunc (Carole) visa est,
Cui Venus est nodos impositura suos.

I. Grousch sen. Coll. Regal.

Tε' κνον Ἐρρίκη μογαδύμι πάτε,
Ολσιος γῆ σπορθήχεται σε γύμνησι
Καρρόλη θείοιο χαρέσ Λαοῖο,
Διά Μαρία.

Τίπλις Ἐρρίκη θύγαλος χρονίσεις;
Καρρόλ Θ ΒαΐΘ, μύγαλος Λαόδρε,
Οι λαοι τάρτες καλένεται; Ήνε
Διά Μαρία.

Ανίστε, νῦνοι, πάιδες, γέροντες,
Μητέρες, κύραι, γραίδες, γυναικες,
Νύμφαι αἱ Κάινα καλένεται; Ήνε
Διά Μαρία.

E' τε Βασιλίσσα.

Lata procelloso remeabat ab æquore Cypris
Spumanti prognata fallo, currūq; parato,
Ibat olorinis devecta volucribus, Idz
In nemus umbrisserum; Charites comitantur cuntem,
Et lateri pennata cohors glomerantur Amores,
Armati faculisq; manus, humerosq; sagittis.
Tum Venus: & generosa phalanx, cui lucidus æther
Paret, & immensi deservit machina mundi,
Si quando vestris tepuerunt corda favillis
Humana, (& certe tepuerunt) nunc date flammas
Igniferasq; facies, nunc, nunc, gratissima matris

Pignora,

Pignora, (sic placitum) Henricæ, Carolig₃ perusta
 Regia lascivis mollescant corda sagittis.
 Ite citi, volucresq; fugā prævertite ventos,
 Et placidas spirate faces, ego protinus ibo,
 Regalesq; dapes inter, laticemq; Lyæum,
 Pocula Acidalio fundam spumantia succo.
 Hæc effata Venus, finem dedit ore loquendi.
 At puer Idaliæ suspensus in oscula matris,
 Sic fatur: latare parens, immune trophæum
 Rettulimus, nostrum iam sensit *Caroli* arcum,
 Mariamq; ferâ trepidantem cuspidè fixi.
 Quippe ubi frugiferas terras, & dulcia passim
 Littora Gallorum lustravimus, inter opacos
 Inveni lucos citreorum, mille vagantes
 Nostraq; certatim meditantes præmia nymphas.
 Hic ego Maria decus inviolabile formæ
 Aspexi, tacitumq; surens in mollia flavæ
 Virginis auratam iaculabar corda sagittam:
 Verum ubi conatus frustra cecidere, (fatebor)
 Confugi insolitas (quid enim supereret?) ad artes,
 Et *Caroli* faciem, noctem non amplius vnam
 Fallebam (satis illa fuit) tum protinus illa
 Vedit, & incaluit, tacitosq; in pectora questus
 Ingeminans, cupido tenuem babit ore favillam,
 Et tota in vivas abijt latissima flammæ:
 Ergo insperato correpta Cupidine virgo,
 Extinxisse faces, calefactaq; pectora ponti
 Aequoreis meditatur aquis, comitata catervis,
 Et procerum stipata choris, parat ire per vndas
 Angliacas, vndâq; suos lenire calores.
 Ut puppim insiluit, domitor maris æ quora fundo
 Infidiq; minas pelagi compescuit, omnem
 Ventorum rabiem latebroso clauserat antro
 Eolus, alludunt vitreo sub gurgite nymphæ,
 Felicesq; vias gratantur, cœrula Doris.
 Præludit, frænatq; rotis delphina Palæmon.

Dumq; ità progreditur cita crebrescentibus auris
 Pinus, tollentes vocem super æthera, nautæ
 Talia latiflico ducunt exordia cantu.
 O ratis ante alias felix, magè nobilis Argò,
 Quæ primùm pelagus tumidum sulcauit, & ipsum
 Velleris aurati spolium, prædamq; petebat.
 Nec classi invideas Phrygiaæ, qua per freta vexit
 Tyndarin auricomam, superi licet illa Tonantis
 Nata fuit, divumq; soror, Lacedæmonis vxor,
 Atq; adeò Argolicis specie prælata puellis.
 Talia dicentes, sponsæ, proludia laudum,
 Optatæ tandem Britonum potiuntur arenæ.
 Strant iuxta lecti proceres, Britonumq; senatus,
 Nobiliumq; chori: sed postquam *Carolus* vncas
 Adventæs rates vidit, lætatur, abundè
 Gaudet: Amyclæis minus exultaverat oris
 Pastor, ad Ilæcas Helenæ properante carinas,
 Totus in amplexum dilecta coniugis ibat,
 Et sua virgineo pascebat lumina vultu.
 Parte aliâ proceres, & *Buckinghamus* Heros
 Regis amor, summumq; decus graduntur, & artus
 Poplite deflexo incurvant, divamq; salutant.
 At simul heroes tetigerunt præpete plantâ
 Londinum, subito biforem dat tibia cantum,
 Multiforesq; gemunt buxi, citharæq; sonantes
 Crebrescunt, iuvenesq; canunt, hilaresq; puellæ,
 Compositis teneros quatientes motibus artus.
 Ecce repentina tremuerunt compita plausu,
 Et fausto clamore virum mixtaq; choreis
 Auditæ per rura lyræ: Maria per omnes
 Angligenum canitur montes, omnisq; maritam
 Henricam resonabat ager *Carolumq; maritum*,
 Cunctaq; ne desint tantis felicia tædis,
 Deseruere suas cœlestia numina sedes,
 Juno Mycenæam turrim, Venus alma Cythera,
 Idalianq; Paphon properata reliquit, Athenas

Cecropiasq; domos subitò Tritonia Virgo.
 Deseruit, decimumq; ferens bona Cynthia mensem.
 Talia cernentes, bifida Parnassi de sylva
 Aonides posuere moras, nonæq; relicto
 Demigrant Helicone deæ, thalamumq; iugalem
 Visuræ sua dona ferunt: dat Palladis artes,
 Ingeniumq; sagax Pallas, stat pronuba Iuno
 Imperiumq; potens Turcæ, ac pellacis Iberi
 Spondet, & his gaudens oppignerat oscula dictis,
 Pressaq; purpureis sonuerunt basia labris.
 Fœcundat Lucina torum, dat in vltima prolem
 Secula mansuram, que multum matris ab ore
 Misceat ora, maremq; ferat de patre vigorem.
 Hæc illæ: at varium solvens Venus aurea ceston,
 Nexuit æternum triplici duo pectora nodo.

Io. Dorington Coll. Regal.

TV Regis titulum (*Carole*) Franciæ
 Antiquum retines, nil sine re valet;
 Ecce, *Henrica* dabit, quæ tibi *Francia*,
 Illâ dura frueris, singula possides:
 Maiores rigidos imperio viros
 Subiecte tui, Marteò; Galliam
 Debellare truci, totaq; subdita est;
 Tu malles teneram ducere virginem,
 Gentem connubij iungere vinculo,
 Nodo ne dtere amoris tibi firmiter
 Hæc prudenter agis, tutius imperas:
 Felix culpa fuit gentis Ibericæ,
 Promissam toties reddere Amasiam
 Nolentis, patriæ vertitur in bonum;
 Illis tota fid: s: non nisi Punicæ,
 Immensum populi dedecus illius;
 Sed capti miseri, fallere dum studeant.

Ensem strige tuum, *Carole*, fortiter,
 Et te nosq; tuis vindica ab hostibus;
 Quid tu non potis es, dum tibi *Francia*
 Iungatur stabili fœdere præpotens?
 Non est quod timeas, pignus amoris est,
 Quam tu totus amas, *Sponsa piffina*.

Ric. Howlet, Coll. Sid.

Exorere Illustris, venturi gloria secli,
Carole: quæq; tuo iussu *Regina* vocatur,
 Sit felix; lumenq; illi de lumine vestro
 Accrescat; iunctis vt dum fulgoribus aucti,
 Hæcere obtutu mundus desideret, et si
 Stricturas tantæ lucis p̄ferre laboret.

Nobile pat; Nomen vestrum, sobolisq; futuræ,
 Maiestate cluat, radijs splendentibus instar
 Solis; at Eclipsis longè, sed longius absit
 Occasus, quin nulla tegat nubecula lucem.
 Succrescat proles, similiisq; parentibus ipsis,
 Conjugium tantum totus miretur vt orbis.

Quod felix faustumq; sit populoq; Britanno,
 Et Gallo: fœdusq; perenne quod jcerat * olim
 Cum Scoto Gallus, iam nunc renovetur in ævum,
 Atq; Anglo commune siet! Sic omnibus vnuus
 Sit nexus pacis, feri narrentq; nepotes!
*Gallos & Scottos coniunxit Carolus * ille*
Magnus, sed Maior Scottos & Anglofj. I A C O B V S,
C A R O L V S at vinclo aeterno Ter. Maximus Omnes.

M. Honywood, C.C.

Ad HENRICAM MARIAM.

Donec ad optatos properas, *Henrica*, Britannos,
 Sollicito ne te discas amare mare:

¶ HENRICÆ MARIÆ.

61

Ambiretq; vlnis amplecti membrana nocivis,

Vel saltem insurgat basia ferre tibi.

Iam si captivam dominor te ducat aquarum;

Quo precio, Britonum quā redimenda prece?

Ergo meis metris placari discite fluctus,

Nam maius vestro numine numen adest.

Tuq; tuos flatus Borea compesce, nec illam

Invitam ante suos tollito ad astra dies.

Alind.

IAm portum intrâsti? vereor ne forte perenni

Ebria lætitia terra superba tremat.

Alind.

Fluminis in morem populus decurrit ad Aulam,

Pascitur & vultu concio tota tuo.

Quæ laudata fuit, iam sordet Graia puella,

Personat & meritis terra Britanna tuis.

Cumq; alij (& merito) de te celestia singant,

Hoc dicam; Carolo digna puella viro.

Alind.

QVis credat minimâ contentos nocte Britanos

Cùm premit Angliacos tam speciosa toros?

Ed. Hawtrey, Coll. Regal.

Δάρτας φοινικένες τὸ δὲ Αἴτεμι πρότερες φίλτρα.

Καὶ σφετέρας χάριτες χρυσάμπτυχες ἔσπειροισιν.

Διον ς Τίθωνος ἔχει ροδοδάκινο Θ' Ήδης,

Ιππομειῆς δ' Αταλάια. φίλη Ήδη τε Λιανδρού.

Κύρρολού δὲ Μέγας γύμπος ἐλικάπτεια κέρητος.

Αμφοι μὲν ζάθεοι, περικάλλες ἀστέρες αἴρονται.

Η μὲν ἄνασσα, τὸν μάλα φωνεύετο χρυσία Κίνητις

*Οὐδεὶς οὐ μερισθεῖς, θεοῖς εἰναὶ δόλος Αδωνίς.

Τῆς ἀρά φόρμη γος μέλιτος γλυκίσσων αἰσθίδιον.

*Αμφοτέρων μάλα εἰπὲ θεοῦ Τημενᾶς Ερετοῦ.

Gmil. Flathers, Sid. Suff.

O Mirum ! non vna fuit modò Gallia, nuper
Crudeles in se movit ad arma manus:
Vno iam coeunt & Gallia & Anglia nodo,
Et tractant Cypriæ non nisi bella deæ.

D. Colby C. C. C.

Kλέροις, παῖς τεδὲ μέγα δίκαιος δάκρυσι κόλπον
Χαῖρε, μέγας Ζεὺς στὸν βαρὺ σερέχον Θάλασσαν
Τὸν Χαρίτων σοι δῶνει μίαν θύλακόν Θάλασσαν,
Η καλλιστοκόμη Αρροδίτη καλλι Θάλασσαν,
Παλλάδην Αθηναῖη σοφίας τε καὶ τοραρίζειν
Χαῖρε μου ἡ βασιλεῦν· σὺ γάρ εἶ θελάμοισιν ἀράσθις
Τοαράντης λοχίσις γε Διός βασιλέως τὸν θίαν.

Ιωάννης Κρύζ Θὰ τὸ φορίσηντες βασιλικῆν.

Lilia Gallorum (superat nisi lilia candor
Virgineus) Britonumq; rosas ver iuxxit amicas.
Adsis nunc Hymenæ adsis, sat tædia tædæ,
Satq; moras perpessus amor; tuq; inclyræ virgo
Flore venusta magis par gemmis, vna duorum
Vnio regnorum, Cytheræa genisq; cornisq;
Nec Venerem, Venerisq; parem perterreat vnda
(Si Venus orta mari) Mariam, nec carbasa fluctus.
Cui Britonum Rex sic dextram, sic oscula jungit;
Iungit ut Eriçones astro sua lumina Phœbus.
Vivite ! nec solio desit generosa propago,
Dum de sint Britonesq; solo soliumq; Britannis !

Johannes Howorth Coll. Magd.

CAROLVS HENRICÆ MARIÆ.

Carolus Henrica dicitq; optatq; Salutem,
Quamq; optat, sperat posse salute frui:

Tu

Tu modò *Diva* veni (quid gaudia nostra moraris?)

Nil mihi rescribas : ventus & aura vocane :

Sternitur æ quor aquis : *Patriam* postrema saluta:

Carolus expectat te *Tuus* : *Ipsa* veni.

HENRIC A M A R I A C A R O L O.

Mitto tibi, nuper mihi missam, *Henrica Salutem*,
Maxima post superos, *Carole*, nostra salus.
Patria (namq; iubes) linquenda est *Galica* tellus,
Estq; salutandus *Frater*, & alma *Parens* :
Venturam expectes : In me mora non erit villa:
Exigua adventum non prohibebit aqua.

Valedictio.

Terra paterna vale : *Proceres*, populiq; valete:
Ludovice vale: *Mater* & *alma* vale.

Wimondius *Canewe Coll. Regal.*

Ad Sereniss. Reginam, ut celebratis iampridem
in Gallia Nuptiis, in Angliam matura-
ret adventum.

Virgo marita veni de finibus ocyùs istis:
Lentior es: propera *Nympha* : beanda venis:
Expectat Dominam te *Magna Britannia*: *Sponsam*
Carolus : & vox est omnibus vna, *Veni*.
Non ità longa via est : & præstolatur, eunti
Dux Buckinghamius, qui Tibi monstret iter.
Tiphys adest ad littus : & *Argo*, quæ vehat: auras
Aeolus aduersas non sinet esse : *Veni*.
Nerea propitium faciet *Cytherea Theringia*,
Et quot habet madidos vnda marina Deos.
Brachia porrexit, velut excepturus, in vndas
Portus, in obsequium sponte paratus *hera*.
Dædala vestivit se tellus floribus : omnis
Ridet ager: quâvis arbore cantat ayis.

64 *Epithalamium, CAROLI*

Nil non suadet iter : quodq; est prius omnibus vnum,
 Ivit in occursum *Carolus* ipse *Tui*:
Carolus, amplexu qui Te thalamoq; toroq;
 Excipit : & differs esse beata? veni.

Ri. Dugard. Coll. Sid. Suff.

Hoc manet & fixum est, quod vult Deus, & prius ipse
 Decrevit, melius permittes scire Deo, quid
 Nobis conveniat, rebusq; sit utile nostris.
 Consultit & videt hoc, quod tu tibi non potes ipsi.
 Nam quis te, iuvenum confidentissime, iussit
 Tendere iter longum, & *Tartessia* visere regna?
 Ignotas tentare vias, ignotaq; arare
 Tot maria, in medio montes superare præaltos?
 Iussit amor blandus *Curaq*; arrepta cupido.
 Crior at meliorq; propè est inventa domi, quam
 Tu facilè ante alias & amare & ducere posses.
 Hane tibi nunc superi, melioraq; fata tulerunt
 Vincula enim in celo nectuntur coniugiorum.
 Non hic grande supercilium, fastusq; superbus:
 Non hic frausq; dolusq; latent : hic pectus apertum,
 Hic est tuta fides, non Punica. *Vive, valeq;*
 Et longum valeat tua tecum *Henrica, Carole.*

Andreas Downes, Coll. Trim.

Anagram.

Carolus Steward, Henrietta Borbonia.
Io, tu Leander nobis, tu Hero casta rubra.

Hic ^a *Sestos* stat, & hic ^b *stat* *Abydos*: at inter utramq;
 Ipso *Helleponso* sœvior vnde tumet.
 Omnia vincit amor, vos dextras iungitis: *Hero*
Te, taceantq; tuum secla priora virum.

G. Boteler Regin.

^a *Calium.*
^b *Dubra.*

*In auspiciatissimas Serenissimi Magna Britanniae Regis
CAROLI, cum HENRICA MARIA
Maximi illius Gallorum nuper Regis
filia nuptias.*

Anglia connubium felix & Gallia, felix
Henriquis & noster Carolus ecce iugum.
Auspicibus tædæ tantum ut felicibus a quæ
Hoc peragi o cives connubium videam.
Vos volo, nec dubia est ini mens, **HENRICE, IACOBÆ,**
Consortes olim, nunc quoq; consoceros.
Sed quia præsca nefas rediisse ad lumina vita,
Nevè nefas tantum, at fors quoq; nec placitum,
(Vel tua ne occursu turbentur *Carole* sceptra,
Cælica vel pereant gaudia cælitibus,)
Aut spelæt illi hæc (namq; & de vertice summo
Sic fieri didici posse subinde poli)
Nunciet aut aliquis iuxta *Henricoq; Iacobog;*
Ille aliquis modò ne aut *Henriquus* aut *Carolus*.

*In omen nominis Regina MARIAE (est præclaræ lenis
sor adiunctione HENRICÆ) contra
timorem nostrorum.*

Anglia pone metus: nec tè præsaga malorum
Nomina, vel turbent omnia: pone metus.
Non pia funestis absimens viscera flammis,
Nec fera quam pascant arma, cruorve, venit.
Aut socii insistens placitis **MARIA** alma, **IACOBI**
Aut in diverso dogmate erit **SALOME**.

*Ad Regem CAROLVM potentissimum Serenissime
Regine sororis nomine, indignissimâ for-
tunâ confitata.*

Fortunam absimilem, similem tibi **CAROLE** prolem
Non renuendum optat nomen *Elsa* soror.

Pulchra sit hæc fratrum conventio; Tu bonus illi
Fortunæ Lex sis, prolis at illa tibi.

Pro Illustrissima Domina D. ELIZABETHA
Regina ad Augustissimum D. IACOBVM
Regem quasi adhuc superstitem (sed & cui Rex
Serens. concedere dignetur CAROLUS)
Supplicatio.

Exremum hunc mihi Chame pater concede laborem,
Chame pater, viridetq; propinquo gurgite Nymphæ:
Pauca etiam, ingenti quamvis sub pondere anhelet,
Ægrè diffusum portans cervicibus orbem,
Pauca tamen, natiq; sui, felicibus oro
Auspicijs, regniq; simul Hymeneon agenti,
INDIVPERATORI liceat diffundere dicta,
Et lauro redimire fores, & lirinæ vittæ.

Hoc cinerem & manes credam gaudere sepultos,
Hunc & Anna placuisse diein. Nec mustea tantum
Virgo potens titulis, & longo stemmate Regum,
Sanguine semideos mixto genitura nepotes,
Sed limes bello, & triplicis munimina regni,
Plus etiam quam Franciscò nubente secundo
(Heu florem incertum, & properatæ lilia vitæ !)
Matre IACOBE tuâ; nec enim nunc copula primum
Toto isthæc disiuncta mari coniungere scepora,
Copula perpetuæ sponsor per secula pacis.

Vt xænibæ genus intereat, displosaq; nullas
Incutiant mortes Monachi argutamina Belæ.
Scabra sub inducta lateant rubigine pila,
Mella tegant galeæ, texantur casside casses,
Ipsaq; funesto renuat fornacula ferro.

Nos quoq; si qua manet devictis gloria Galliæ
(Sæpe olim) ah percat potius, pereantq; triumphi
Vel tua Quintæ decus quos dextra ex hoste reportat,
Quintæ decus, vel quos bello Bedfordiæ acer,
Matribus & dirum occurrentis Talbotini omen.

Tale nihil posthac; Iamq; & mansuescere nostræ
Sponte feræ, regnūmq; notis per mutua nexis,
Ipsi quamprimum niveo sub *Flore Leones*
Flore modò (sic fræna vacant, sic verberis omnis
Vsus abest,) torvumq; genâ posuisse minaci,
Et clinare solo, & venientū lambere dextras,
Indicio paci; vel si quando acriori urget
Impetus, & pulsū redeunt effrænibus iræ,
Det *Lyra* iucundos pulsato pectine cantus,
Componens animosq; feros, & turbida corda.

Anglie,
Gallie, &
Scotie in
signia.

V O S quoq; vos animæ dulces, exercita duris
Pectora, sed M A I O R stabiens in fine voluptas,
Vos sine queis vt nulla salus! nec numen ab alto
Esse aliter sitit, curam coeatis in vnam
Scilicet, & miserae proflint fraterha *Sorori*.

H O C puer, & vincens solenni *Castora* ludo,
Spumatosq; ferox fodens calcaribus armos,
Te rogit *Henricus*; rogit hoc, non ordine forsati,
Sed rogit, & teneras tendit sua classica palmas
Carolus inter avum mediisq; orator *avunculum*.

Nec sua *Mauricio* pietas, nec vota *Roberto*
Nec lacrymæ desunt, lacrymas *Phætisia* fundit
Succina, nec scit cur ploret, sed plorat & ipsa
Materno docilis de lumine lumina tingi
Aurea de cælo demissum germen *Elisa*.

Heu faciem invisam *Rheni*, squallentiaq; arya,
Arvaq; desertaq; domos, penitusq; penates
Absumptos flammis, quæq; indignissima fors est,
Tralatos aliò veterum monumenta labores,
Vulsa *Palatinis* sanctum immortalis *nids*
Scripta Patrum, *Vaticanas* implete lacunas,
Et turpes onerare eados, & stridere ptaustro.

Quid facias? neq; anim te vel consultior alter
Iustitiaz, trepidazq; tenens *confinia* Libra,
Non si *Dilectis* libertat contendere sceptris,
Vel socero infernas *Thesidis* qui concurrit vras.

Et *Musæa* levat tantò te gloria cunctis
 Sublimem magis, ac celi super astra reponit,
 Quantò; Sed tacuisse minor labor, optima lento
 Consilia interdum vergunt pede, regnaq; regnis
 Æmula agit, versatq; vices Fortunæ superbas,
 Sola novercales cœptis ingentibus ausa
 Obiectare moras, mundiq; extrema fatigans
 Circuit, & coeco passim furit iupete Virgo.

Ad Reginam Sponsam.

AT tibi centeno dignas quis carmine grates
 Persolvat *Regina*, tuo que dulcis amantem
 Fœdere nec prohibes, patiliq; accensa furore
 Infilis, & lentæ damnas immane carinæ,
 Occursura tuo, ac quovis factura maritum
 Pignore, nec tumidi metus aut tibi forma profundi est,
 Aut nunc auditi forsitan primò irrita Venti
 Murmura; discursilq; foris, *Seyamq; canesq;*
 Despicis, & duro ludens festiva rudente
 Insano sic scita probas *Amathusia* cretam
 Æquore, quod *Tberis* veteres imitamine flamas
 Concitet, atq; novum thalamis designet *Achilleum*.

IN T E R E A dnum *Tu* remis yada livida verris,
 Verris enim, cœptolq; tenax haud deseris ignes,
 Inumeri circum sonitu *Tritones* acuto,
 Discursare mari, pictæq; alludere puppi.

At contra nimbos & laxam fluctibus alnum
 Nat comes, & pandi circum sua turba ministri,
 Impiger ac nullo revocandus. *Ariane Delphini*.

Ipse quoq; ante alios puer viucus alis,
 Sed neq; iam madida metuens contagia pennæ,
 Nec pharetræ memor, aut passæ minus humida tædæ,
 Adfultare rati, maternæq; addere conchæ,
 Floribus, & pelago dulces vibrare sagittas.

Idem omnes simul ardor habet, *Tibi Maxima terræ*
 Plauditur, & festæ geminant spectacula pompa.

Cerne

Cerne etiam adverso qualis se littore Divum.
Ostentet facies, & plenis munera lassæ
Quippe ferant calathis secum, gremioq; ministrent,
Munera quæ patræ certant obtrudere *Nympbe*,
Non tibi nata quidem, tantâ nec *Principo* digna,
Sed consueta loco, & graciles testantia cultus.

Ipsa etiam præter solitum quâcunq; meâris,
Blanda sinu *Tellus*, non æquis cursibus anni
Forsitan, ac mediæ, venias modò, tempore brumæ
Et casiam, & liquidum gressu diffundit amomum.

O felix vna ante alias *Henricia* virgo,
Et thalamis Iovis, & sceptris dignata superbis,
Ut merito! namq; & sancta super æthera famâ
Nota pudicitia, nec segni ad præmia dextrâ,
Ingenijq; bonis & dotatissima formâ.

*In pium occursum Nobiliss. Sponsi & Sponsa mariti-
um, medio fere itinere, ut fama erat.*

Pars procerum expectat venientes æquore sponsas.

Nec nisi per longas fercula missa vias,

Parcite fæmineo iuvenes non æqua pudori

Turba, nec ad teperas cogite tanta nurus.

Vestrâ etiam vos causâ hortor: sic pupta sequatnr,

Et nisi consulto nil agat ipsa viro.

Tortum digna S E Q V I, nota est sententia; sed Th,

Qui tua longinquis gaudia quæris aquis,

Et non expectas, sed tecum *Carle* reportas,

Uxorem folus ducere dignus ades.

S. C. Regal. C. P.

A Nglia ne doleas, mæstas depone querelas: for me oitum
Incrementa tibi Mors satis ampla dedicat, iuvenis
Abstulit illa tibi Regem, Regemq; reponit, iuvenis
Nec non Reginam, pignora bina simul.

70 *Epithalamium, CAROLI*

*Carole ne doleas: orbaris patre, sed ecce
Coniux chara subest, spesq; simul sobolis.
Patrem ne plores, cum sis pater ipse futurus:
Sisq; pater sobolis, sisq; pater patriæ.*

N. Ganning Coll. C.C.

*In salutiferam felicissimamq; S O L I S &
L V N A E coniunctionem.*

SOL Novus est Anglis, Gallis orta est Nova Luna;
Et splendet radijs sydus vrrumq; novis.
Lumine Luna suo fulget; sed (credite) Lunen
Sole oriente Novo dat Nova Luna novum.
Magna Orbi Magno præbent Duo Lumina lumen;
Huic Nostro & lumen Lumina Bina suum:
Qualis credatur Splendor, Coniunctio qualis,
Quum Phæbo Phæbe est, & Dea iuncta Deo.
Felices quos fata sinunt subnascier Illis,
Asperlu Quorum vita salusq; fluit.
His si Perpetuis noster rutilaret Horizon
Noxvi vel Eclipsis nulla timenda forer:
Si verò Occiderint, ac si ipse tabasceret Orbis
Dicier Occasus Cosmicus ille potest.
At procul Occasus procul hinc, Te poscimus Ornam:
Te Solem Exortum Carole quisq; colit.

R. Danford Coll. Syd. Suff.

CVm vedit celeri Carolum per Gallica cursu
Arva Pyrenæis approparet iugis:
Conscia subrisit fati Cytherea futuri,
Taliaq; est nato verba locuta suo.
Quanto sunt nobis humana negotia ludo,
Dum mortale regit nox tenebrosa genus!
Ecce Britannorum Hispanam spes vna puellam
Ambit, maiori dignus Amore proceri

¶ HENRICÆ MARIAE.

71

Dignior Hispana est quum Galla Maria Mariæ,

Quam petit, amittat: quam fugit, obtineat.

Matris iussa facessit, Ibera namq; puellæ

Invidit tales ipse Cupido faces.

Emisitq; sciens averrà tela pharetrâ,

Quæs placidi infectum reddit amoris opus.

Illa quidem doluit, non *Carolus*: Ille puellam,

Contempfitq; suum læsa puella decus.

Ipse sequens mira occulti dictamina fati,

His spretis, Gallos tentat adire toros.

Tentat, & assequitur: nam quæ fera (*Carole*) possit

Abnuere, amplexus Virgo rogata tuos?

O bene mutatas tædas! Fuit vtile damnum,

Quo tantæ Princeps Principe maior adest.

I. Smithson Coll. Regal.

SVNT equidem Hesperijs & Cypria munera terris,

Aurea mala, vigil servat at illa Draco.

Hinc vacuus redijt, (sic sydera fausta volebant)

Cum rex Hesperijs classe petebat agros.

Nam quia pervigilem nequijt sopire draconem,

Nec, velut Æsonides, aurea dona tulit:

Loölitanae medicatis frugibus offere

Mirandum quod non ipse sepultus erat.

Mirum, quod Tauros effigit, Iasonis instar,

Quosq; efflant ignes, sulphureosq; dolos.

Sed quid in Hesperijs moror? hic & Adonidis horti,

Hic Venus, & Venerem concomitata Charis.

Gallia Reginam nobis: tibi, *Carole*, nuptram

Alma dat, invidiâ rumpitur ille Draeo.

Non illa Infanta; at plenis iam nubilis annis

Virgo, quæ re, non nomine, *Clara* viget.

Non ea per terras multis quæsita periclis,

Per mare nec crebris Nympha petita vijs.

Ob-

Obvia quin vltro magnâ stipante catervâ
 Procedit *Caro* sponsa beata suo.
 Non Hymenæus abest, non isti Gratia lecto,
 Ipsa ornat thalamum Procula Iuno novum.
 Et Nymphæ celebrare simul connubia certant,
 Naiades, & Dryades, officiosa cohors:
 Spargere pars flores, calathis & lilia plenis,
 Sternere parsq; torum, parsq; tenere faces.
 Quis populi applausum valeat, quis dicere pompam?
 Gaudiaq; & vulgi, murmura grata, sonos?
 Deniq; dum læto conspirant omnia vultu,
 Lætitia præbent symbola mira suæ.
 Scilicet & Zephyri molli cum murmure rident,
 Et vario splendens gramine rident humus.
 Rident & placido labentia flumina rivo,
 Et strepitu grato singula rident avis.
 Rident & cœli, fulgentia sydera rident,
 Sphærarum harmonia connubiumq; probant.
 Ridet ager, rident & germina, ridet & annus,
 Et ridet vultu candidiore dies.
 Rident & Nymphæ, rident & rustica, Fauni,
 Numinæ cum Satyris, instituuntq; choros.
 Rident & Charites, rident & deniq; Musæ,
 Lætitiaeq; edunt pignora grata melos.
 Omnia te vnanimi pariter sic ore salutant,
 Gratanturq; toro, *Caro* Magne quo.
Caro Magne vige, tu nunc eris alter ab illo,
 Gallia quein *Caroli* decoravit nomine Magni.

I. Drapert Coll. Trin.

Aργυρεύς λόγχησιν ἀργυροῖς διαιρετέσσερπτος
 Κελταὶ τῷ Κερβερῷ δισμορφοῖς καρῷ,
 Επιθέσιοις θύεισι Καρβέλαι Παιάναια Βορτασοί
 "Αδεσσε, καὶ μῆσαι μάλτοτε τοὺς χάριτες.

Laurentius Bonaſtre, Ant. Clarenſis.

Pro

PROSOPOPOEIA

C A R O L I

Æolum & Neptunum

invocantis.

OTumescens moderator vnde;
O potens *Neptune* deus tridente;
Qui maris Zonā incolumes Britannos.

Vndiq; cingis:

C A R O L V S magno genitore natus
Rege **I A C O B O** tibi sacra spondet,
Et tuum præsens prece inulta amicum.

Numen adorat:

Tu modò iratos cohibe furentis.

Æquoris fluctus. Cohibe feroces
(O potens terrā, pelagoq; teëtor)

Aole ventos:

Nympha Gallorum à patria profecta,

Marte & Henrico genitore nata,

C A R O L O coniux properans venire

Nayigat æquor:

Æquor horrendum Britonum vel ipsis.

Navitis, multo scopulo refertum.

Creditam vobis, precor, o faventes

Reddite Nympham.

Intervenit Nuncius.

Votis non opus est. *Exulte hinc meus:*
Nam portum tenet, aut nunc subit ostia,

Ventis & pelago dissa; faxentibus

Expectata diu (C A R O L E) regia

Virgo, digna tuis sola trulloris;

Qualem vel Superum rex cuperet suam;

Quin Tu (quod superest) deposita mora;

Concedas volucrem (C A R O L E) Regas;

Vt litteras videoas æquoris impiger,
Dilectamq; deis, & tibi Virginem.

Apostrophe C A R O L I ad
Æclum & Neptunum.

Æ Ole (namq; tibi salvâ pro conjuge grates
Debentur) tibi more quotannis
Plurima solenni nostrâ cadet hostia dextrâ,
Et memorem tibi solvet honorem
Grata Britannorum series ventura nepotum.
Multis tuq; vocabere votis
O *Neptuno* (maris tempestatumq; hyemumq;
Cui soli commissa potestas)
Qui mare stravisti *Henricâ* veniente *Mariâ* :
Nec facti bene fama peribit.

PROSOPOGRAPHIA
HENRICÆ MARIAE.

Q Væ nova mi obijcitur facies spectanda puellæ?
Aut certè *Henrica* est illa, vel illa dæz.
Si dubites, videoas oculos, quibus ignea cedunt
Sydera: Quas *Veneris* vix reor esse, comas:
En Majestatem, & divinæ frontis honorem,
Oraq; docta dæz *Palladis* arte loqui:
Aspice cœlestes humeros, & eburnea colla,
Qualia sunt *Parrys* marmora catæ iugis
Ecce manus *Nymphæ*, quales dixere *Poëtzæ*,
Sive, *Aurora*, tuas; *Tyndari*, sive tuas.
Ecce pedes, olim quibus est calcandus *Olympus*:
Quales ipsa *Thetis* vix habet, ecce pedes.
Cætera quid memorem, restant qua plurimæ? Restant,
C A R O L E, sola oculis illa videnda tuis.
Mitto loqui vestes gemmis auroq; rigentes,
Quæs dedit insolitum regia virgo decus:
Mitto loqui Comites, Proceres, *Nymphasq;*, *Deasq;*,
Ornamenta viæ; cætera mitto loqui.

O ego

O ego si possem coelesti pectore dignas

Intus virtutes cernere, Diva, tuas!

Prima locum veteres heroidas inter haberet;

Eset Panthea fama secunda tuæ:

Admeti conjux, coniux errantis Ulyssi,

Vtraq; digna licet carmine, nulla foret.

¶ Arce tuas frustra consoni exprimere laudes

Major carminibus pulchra MARIA meis;

Maonide major: Da cætera, Diva, fatenti

Pondere se victimum, posse silendo loqui.

R. Winterton Coll. Regal.

Fvnere Iacobi fatum sepeliverat Anglos:

Vnde novus sanguis? spiritus vnde novus?

Restituit Caroli, & nobis regina salutem;

Illustri Medices quæ fuit orta domo.

Ar. Kemp Aut. Clar.

Noster vbi occideret fatis Henricus inquis,

Coniugium Divæ felix successit Elizæ,

Et simulac regis celebrantur funera, Magni

Coniugium sequitur Caroli, sic volvere Parcæ,

Vt gemino nostrum pensetur munere funus:

Sic fletus latus, sic funera munera nostra.

Rish. Harton Coll. Sid. Suff.

Ad Regem.

Iuda Iacobitidas veteres sine Marte regebat:

Iuda Iacobitidas nunc regit arte novos:

Anglia Iudæa est: populusq; ecclesia: sceptrum

Sancta fides: Carolus b. Iuda, Iacobæ tuus.

gaudium exprimunt. b Nam Iuda laudem Deo, & gaudium & gratiamq; actionem denotat. Gen 3y. 35. & 49. 8.

Eusebius.

QVa sevit Turcus, quæ tu quoq; Magne Sacerdos

c Ut Malchum cardas fingeris esse Petrus,

a Ut Iacob & Iacobus non differunt, sic nec Iude & Carolus, sed etymologicè

c Malchus significat Regem

Et quā spreta fides auras clamoribus implet;
Defensor Fidei proferat imperium!

Ad Reginam MARIAM.

d. Maria sign.
Stella maris,
non Stellam;
vt Pontificis
in honorem
Sanctissima
Virginis per-
petuam expe-
munt

STella, d. Maria, Maris non es, sed stella Iacobis
Cælicolæ, Carolo ecclitus orta viro:
Sis Gallis Cynosura, tuis Cynosura Britannis
Dum quatit alternis fluctibus vnda rates.

Abrahamus Wheelocue Aul. Clas.

In Auspicatissimas CAROLI & MARIE
Nuptias sub nomine Pollionis: Eclog. 4.

Virgilius.

Hos ego Versiculos feci.

Gallica nec magnos inquietu[m] armata Leones
Te duce, nec Gallum fugiet Leo: Ferrea primum
Desinet, & totò surget gens aurea mundo:
Alter erit jam Typhis, & altera quæ vobet Argo
Delectos Heroas, erunt (tamen altera) bella:
Non iterum ad Gallos mitterunt Magni-Britanniuss:
Nulla dehinc suberunt prisca vestigia fraudis:
Quæ tentare Thetum jubeant; quæ cingere auris:
Oppida: namq[ue] reget patrijs virtutibus orbem
Chara deum siboles, magnum Iovis incrementum:
Magnus ab integrō saclorum nascitur ordo:
Iam venit & virgo, veniunt Saturnia regna:
Tu modò (venturo lacentur ut omnia saclio)
O Lucina fave, & solves formidinæ terras:
Nam deus hanc mensâ, deaq[ue] hunc dignata cubili est.

VT tu, Carole, Lusitaniam olim,

Sic quondam petijt Cato Theatrum

Ut exiret vterq[ue] Tu Caro

❧ HENRICÆ MARIAE.

77

VT Cæsar veniens, vidensq; vicit :
Vitis, Carole, Galliam, semelq; :
Nam Cæsar Carolusq; non revisunt.

QUAM conquisierat patris fidelis
Servus, Conjugem ut esset in fidelem;
In tentoria matris *Isaacus*
Adduxit roseam pius *Rebeccam* :
Quâ se post obitum parentis almae
Solatus, gemini parens popellit :
Sic tu, *Carole*, comprecamur omnes
Tristem post obitum parentis alij,
Bini pacificus parens popellit
Te ut solere tuâ *Isaac* *Rebecca*.

MARTIUS eripuit Regem, deflavit Aprilis,
Maja tulit flores, lilia mista rosis.
Tres menses faciunt, quod non Musæ esse dolendo
Non plaudendo novein, ter tribus esse queunt.
Ergo ut *Iacobo* fit quilibet annus Aprilis :
Sic *Carolo & Mariae* Maius annus erit.

ERGO vale, Iejuna vale Lusitania longum :
Tuq; orbis salve *Gallia* deliciae.
Qui non Te patrio est a terrâ amplexus amore,
Imprecor hic tantum vistit ut *Hesperiam*.
M. Thomson. Iesu.

IVNGERE vittatus fortè Archiepiscopus arcto
Connubio Sponsam, Teq; Tuamq; potest.
Tu majora facis, nos & majora canamus,
Tu tu Connubio iungere regna potes.
Ergo regna canent, & tanget Iernia chordas
Læta lyra, & tanget Wallia læta lyram.

Broker Spencer Sid. Coll.

TAndem grata suum linquens Aurora cubile
 Purpureum iunctis aëra reddit equis ;
 Et quid se deceat (nam vult formosa videri)
 Consulit inspectas, à quibus exit, aquas :
 Deinde ait, ô cui sunt communia munera mecum
 Ut demus mundo lumina, Nympha veni :
 Nympha veni, mecumq; diem trahe dignior istam,
 Præferat Auroras, vt decet, vna duas.
 Protinus, Aurorâ exoriens formosior ipsâ,
 En facit Auroras *Gallica* Nympha duas.
Carolus obstupuit (Gallos namq; inter oberrans
 Fortè erat, Hispanas dum procos ambit opes,
 Dumq; has ambit opes, nova lux hæc ambit & ipsum)
 Is stupet, Auroræ quarit & vnde dux.
 Dum quarit videt hanc, visam cupit, inde cupitâ.
 Rex potitur, voto nec minus illa suo.
 Par amor vtrinq; est : tanto par Carmen amori
 Vix puto cum Musis finget Apollo novem :
 Phœbus vt his faveat, citius jam surgit Eois,
 Seriùs Hesperijs præcipitatur aquis :
 Nec piget hunc vnum sibi prælucere, nec vnam
 Formâ Leucothoen præteriisse suam :
 Et modò figit in hæc, modò lumina figit in illo,
 Et sic vernales porrigit vsq; dies.

Rob. *Austine. Coll. Regal.*

MArtis Borbonius, *Iacobus Palladis* artes
 Excoluit, regni gloria vterq; sui:
 Quam bene convenient, aptè & miscentur in vnum,
 Martis, consilio Palladis, auxilium !
 Ergò Borbonius *Iacobi* sanguine mistus,
 (Fœcunda sanctos ô Cytherea toros)

Con-

Consultâ indomitum junget cum Pallade Martem
Æterno integræ fœdere amicitia.

I. Hume Iesu.

*In stellam, quam intra lunam Conspexisse fermus pia memoria
Regem paulo ante obitum.*

A Spextj in Lunâ stellam; Te (sancte Iacobe)
In cœlis vivum, Te super astra deum.
Prospextj Carolum Mariam ducturum; vt haberet
Conjunctum imperium cum Iove Iuno tuum.
Despicias Deus alme, Deos: qui Regna, Rosasq;
Quiq; potes Stellas jungere, junge animos:
Vtq; erat vna prius tellus, quam junxerat Isthmus,
Sic precor vnanimes jungat vt vna fides.

Drugo Deane. Ies.

Fortunatissime princeps,
Accipias longæ precium, quod mente petisti
Grande moræ; indignos nec te nec sceptro Hymenæos.
Tuq; Soror Phœbi, & Nympharum sanguinis vna,
O mater regum, Cumamam pulchrior annis
Deiphoben vincas, sed sis felicior: altam
Prole simul Nioben, sed sis felicior: ipsa
Et formâ talis, sed sis felicior, olim
Qualis Achilleo quaç cæsa Polyxena busto.

Done Williamson Coll. Regal.

VI R, Mulierq; caro sunt vna: Hoc comprecor vnum;
Vnius carnis fiat vt vna fides.

Andr. Woodd. Coll. D. Io.

KΗΡ Καρβλι Μαρίν, Μαρίν Κίρδλ οὐδε κίρισον.
 Ήδε χαρᾶς πηγή οὐδε χαρᾶς κεφαλή.
 Λιπόθεοις λαοῖς τέλει των ὄλβιών αἵα.
 Αμιν Ερέλαγου γενεῖ, υμιν το φραγκογενεῖ.
 Χαῖρετον γενεῖς φραγκοῖς τε καὶ αἵρετοις Αγίοι.
 Χαῖρε χαρᾶς πηγή Χαῖρε χαρᾶς κεφαλή.

Ad CAROLVM Regem.

Carminali qui super dedimus, sua Iusta IACOBO,
 Officij tibi nunc carmina signa damus.
 Solvit funebris se tota Academia luctu,
 Tota patrocinio facta beata Tuo.
CAROLE sape tuo, memorato sape **MARIE**
 Nomine, lætitia carmina plena fluunt.
 Altera matræ exoptatissima Musis
 Debetur capiti summa Corona Tuo.
 Interca ardentes communis dicimus ore,
CAROLE, vive diu; vive, **MARIA**, diu.

Ad Lettorem.

QValiacung; damus (rident nam cætera) Lector,
 Hæc bene composita carmina fronte legē:
 Hoc **REX** ipse iubet, iubet hoc **HENRICA MARIA**,
 Officio certè dignus uterque tua.
 Hæc communis amor iussit nos scribere: Digna
 Principibus tantis scribere nemio potest.

Si pauca, ignoscas; si multa *Typographus* erret,
 Concedi veniam nourogat ipse sibi.

R. Winterian: Bogatu P. C. I. V.

F. I. N. S.

